

De
ZEVEN REGELS
voor **SUCCES**

De ZEVEN REGELS weinig - vrouwen voor SUCCES

door Herbert W. Armstrong

iedereen die deze zeven regels opgevolgd
is, heeft deze zeven regels opgevolgd
De enige WEG die naar succes leidt
is geen exclusieve formule die te koop
is. Het is niet te koop! De enige prijs
die u betaalt, is u zich op het naleven
van deze regels toe te leggen.

© 1988 Ambassador College (U.K.) Limited

Printed in England by Ambassador College Press

DE ZEVEN REGELS VOOR SUCCES

**DIT BOEKJE MAG NIET VERKOCHT
WORDEN.** Het is een kosteloze
publikatie in het algemeen belang
uitgegeven door Ambassador College.

**Waarom hebben slechts
weinigen – vrouwen
zowel als mannen – succes in
het leven? Wat is eigenlijk
succes? Hier is het verrassen-
de antwoord op één van de moei-
lijkste problemen van het leven! Nie-
mand hoeft een mislukking te zijn —
ook u niet!**

**Iedereen die in het leven geslaagd
is, heeft deze zeven regels opgevolgd!
De enige WEG die naar succes leidt
is geen exclusieve formule die te koop
is. Het is niet te koop! De enige prijs
die u betaalt, is u zich op het naleven
van deze regels toe te leggen.**

Waarom eigenlijk?

HEEFT u er over nagedacht, dat er een *oorzaak* zou kunnen zijn, waarom zo veel mensen een mislukking van hun leven maken? Niet alleen mannen en beroepsvrouwen, maar ook echtgenoten en moeders!

Bent u iemand, die óók met moeite „de eindjes aan elkaar knoopt”? Met dat probleem worstelen we bijna allemaal. Dit hoeft zelf nog geen mislukking te zijn, maar het is dikwijls wèl het begin ervan. De feiten bewijzen het — de meeste mensen eindigen als mislukkeling. Kijk de wereld maar eens aan hoe het er werkelijk voorstaat!

Is dit succes?

Iedere twee minuten vindt er een *poging* tot zelfmoord plaats in de Verenigde Staten. Elke dag slagen 70 personen erin, zich van het leven te beroven. In Nederland plegen bijna 3 mensen per dag zelfmoord. Dat zijn 966 zelfmoorden per jaar! (CBS cijfers voor 1966.) Kunnen we *dat* succes noemen?

Het aantal zelfmoorden overtreft het aantal moorden. Men heeft nu voorgesteld om een vereniging tot voorkoming van zelfmoord op te richten! De *oorzaak* van deze toestand is evenwel dat het *individu* bankroet heeft geleden!

Hoewel een kleine minderheid tot deze uiterste daad overgaat, loopt het leven voor de overgrote meerderheid toch op een mislukking uit. Wij leven in algemene welvaart. Toch gaan er ieder jaar duizenden bedrijven failliet. Deze afschuwelijke tendens van toenemende mislukking strekt zich over de hele wereld uit. Dagelijks laten miljoenen mensen zich door deze sluipende kanker die *mislukking* heet, aan fnuikende omstandigheden ketenen, waar alleen de dood een einde aan maakt.

Waarom eigenlijk?

WAAROM slaagt slechts een enkeling in dit leven? Is het louter toeval — is het enkel geluk? Of zijn daar bepaalde redenen voor?

Hoe komt het dat de meeste mensen, zo gauw ze 60 of 65 jaar zijn, van anderen afhankelijk worden? Waarom zijn er bejaardentehuizen, pensions voor ouden van dagen, rusthuizen en andere instellingen nodig om hulpeloze mensen te onderhouden die noch gebrekkig, noch invalide zijn? Waarom moeten kinderen voor hun bejaarde ouders zorgen, terwijl de Bijbel leert, dat het juist andersom moet zijn?

Ik zal u vertellen waarom!

Er zijn definitieve oorzaken! Zeven grondregels, die ons succes waarborgen! Het is de hoogste tijd, dat de mensen die regels leren kennen om aan deze ongelukkige en onnodige tragedie een einde te maken!

Op zoek naar het antwoord

Toen ik een jongeman van drieëntwintig jaar oud was, behoorde ik tot de redactie van een tijdschrift, dat een nationale bekendheid genoot. Ik moest rondreizen maken, die vaak tien tot vijftien staten van de USA omvatten. Mijn opdracht was omstandigheden en nieuwe ideeën in het zakenleven te onderzoeken en daarover verslag uit te brengen. Ik hield besprekingen met zakenlieden en functionarissen van Kamers van Koophandel. Met handelaren en fabrikanten sprak ik over hun moeilijkheden. Ik was op zoek naar ideeën en methoden, die met succes in de verkoopontwikkeling, kostenbeperking, omzetsnelheid en het vergroten van de winst konden worden toegepast.

Eén van de opdrachten, die mijn hoofdredactie mij had opgegeven, was na te gaan, wát de *oorzaak* was, waarom zo weinig mensen ècht succes ondervinden en zo veel mensen falen. Er werd in die tijd vermeld, dat 95% van de kleine zelfstandigen op weg naar faillissement was.

Natuurlijk bepaalden wij ons toen alleen tot het slagen of het mislukken van *mannen* in het beroepsleven, maar uiteraard gelden dezelfde regels ook voor vrouwen.

Ik vroeg honderden zakenlieden naar hun mening. De meesten waren van oordeel, dat succes een kwestie van veel talent en mislukking van gebrek aan talent was. Deze opvatting doemde dus de grote meerderheid reeds vanaf hun geboorte tot mislukking. Als iemand geen talent had, was hij voorbestemd om te mislukken. Het scheen dat daar niets aan te doen was. Ik was niet erg tevreden met dit standpunt en heb dan ook later bewezen dat het fout was. Talent heeft weliswaar invloed op succes, maar het is niet doorslaggevend.

Veel belangrijker is het, dat men op dat gebied bedreven is waartoe men zich aangetrokken voelt. De meeste mislukkelingen werken op de verkeerde plaats. De meesten van hen zouden ergens anders succes gehad *kunnen* hebben, als ze de regels gekend hadden.

Dit zoeken naar de *oorzaken* voor succes of mislukking hield me vast. Ook na deze reizen ging ik ermee door. Observaties en analyses hebben zich door de jaren heen voortgezet.

Nu weet ik dat *geen mens ooit een mislukking hoeft te worden*. Mislukkelingen zijn niet voorbeschikt! Succes is geen *toeval*! Het wordt bepaald door *zeven definitieve regels*. Als u die regels kent en toepast, is uiteindelijk succes VERZEKERD!

Ieder mens is voor een bepaald *doel* op de wereld gekomen! Ieder mens moet *een succes* worden. De voldoening, die succes met zich mee brengt, moet *iedereen* kunnen smaken: ieder mens moet een gelukkig, interessant leven in zekerheid en welvaart kunnen leiden! En opdat iedereen — indien men dat wil — zo'n rijk en overvloedig leven zou hebben, heeft de Schepper definitieve wetten ingesteld die succes ten gevolge hebben.

Het tragische is dat door de eeuwen en millennia heen de mens deze wetten de rug heeft toegekeerd — de oorzaken van het succes dat hij zo zeer begeert! Lang geleden reeds heeft de wereld deze wetten genegeerd en vergeten. Tegenwoordig kennen de meeste mensen ze niet meer. *De meesten volgen niet één van deze zeer fundamentele regels op!*

Ik vraag nu in alle ernst — *is dit niet een verschrikkelijke toestand?* Ja, het is inderdaad de *grootste* tragedie in de geschiedenis van de mensheid!

Het is niet te koop

Als een invloedrijke persoonlijkheid een gepatenteerd plan te koop had dat gegarandeerd iedereen die het zou volgen welvarend en succesvol zou maken, dan zouden de mensen vast en zeker bij duizenden dit plan kopen.

Er is een man geweest met zo'n plan. Het was een of andere „psychologische pseudo-religie.” Hij beloofde dat het plan zijn navolgers welstand en rijkdom zou brengen zonder daarvoor te veel moeite hoeven te doen. Hij beweerde in zijn advertenties, dat het *hem* rijk had gemaakt. Hij vertelde over zijn mooie huis, met de grote zaal waarin een pijporgel stond. Dit moest als bewijs dienen, dat het plan de kopers ervan even goed gesitueerd zou maken als *hij* was. Natuurlijk vertelde hij er *niet* bij, dat het de naïve en goedgelovige slachtoffers waren die zijn „plan” kochten, die *hem* rijk maakten!

Deze man liep toevallig tegen een pakkende slagzin aan, die hij in zijn advertenties in dagbladen en tijdschriften toepaste. Deze slagzin deed de reacties BINNENSTROMEN en hij maakte er jarenlang gebruik van. Uiteindelijk raakte ze uit de tijd en „trok” niet meer. Het „succes” van deze oplichter was noch echt, noch permanent. Hij was zelf een kolossale mislukking.

De enige weg naar echt succes kan men niet zo maar kopen.

Het is niet voor geld verkrijgbaar. Het komt *gratis* tot u — er is geld noch prijs aan verbonden. U moet vanzelfsprekend wel een prijs betalen — namelijk deze zeven definitieve wetten *zelf* toepassen! Wij beloven u niet, dat dit de *gemakkelijkste* weg is, maar het is gegarandeerd de *enige* weg naar *werkelijk* succes!

Was Clark Gable een succes?

Op de morgen van de dag dat dit geschreven werd, las ik toevallig in een Londense krant het overlijdensbericht van Clark Gable. Ik denk dat de wereld hem wel als een groot succes beschouwde. Maar was hij dat werkelijk?

En wat is succes eigenlijk?

Hoe kunnen mensen tot succes komen als maar zo weinigen weten wat het inhoudt?

Er waren enkele punten in de korte levensbeschrijving van deze filmster die mij opvielen. Mijn gedachten waren natuurlijk met dit thema bezig, omdat ik erover aan het schrijven was.

Clark Gable werd op de eerste pagina van deze krant uitgeroepen tot *koning* van het filmdoek. Hij werd als „de romantische held van 90 films” beschreven. Hij was één van de tien best betaalde sterren in de jaren 1932-43, 1947-49 en 1955. Dat is dus 16 jaar. En die werkelijk grote filmsterren verdienen fabelachtige sommen. „Hij was”, aldus dit bericht, „één van de weinige filmhelden, die zó lang de wedren had volgehouden”. Maar betekent dit nu werkelijk *succes*?

Eén van de „fascinerende” punten die uit zijn leven werden vermeld was, dat hij *vijfmaal* getrouwd was geweest! Kan men drie of meer mislukte huwelijken (één echtgenote kwam bij een vliegtuigongeluk om het leven) als succes beschouwen?

Het bericht vermeldde verder, dat hij de „opgetrokken wenkbrauw, het gefronste voorhoofd, de half gesloten ogen... en de spottende, beterswetende, ‚wise-guy’ oogopslag” cultiveerde. Het was allemaal *onnatuurlijk* en *ingestudeerd*. Dat had hij met het oog op de vrouwen gedaan. „Clark Gable”, zo ging het verder, „had dit alles gedurende de hele periode van zijn romantisch gezag de meisjes voorgespeeld. U zou het zijn handelsmerk kunnen noemen. En hij noemde het ook zo.” „Voor mij is het gewoon een kwestie van zaken”, verklaarde hij, „en dat is het altijd geweest.” Het was gewoon zijn methode om „z’n broodje te verdienen”.

Rijke mannen die ik gekend heb

Ik heb gedurende mijn leven bijna voortdurend in nauw contact gestaan met vooraanstaande mannen die in het leven geslaagd waren. Vanaf m’n achttiende jaar — in m’n jonge jaren — in de Verenigde Staten; later, op middelbare leeftijd — over de gehele wereld. Ik heb veel boeken en artikelen van zulke mannen gelezen, veel biografieën en autobiografieën over grote en invloedrijke mannen — hun ervaringen en filosofieën. Ik

weet hoe de leiders onder hen denken, hoe zij reageren en welke principes en regels zij volgen.

Eén eigenschap hadden ze bijna allemaal gemeen. Ze verdienden goed. Ze verwierven materiële bezittingen. Velen stonden aan het hoofd van grote ondernemingen. Zij verwierven aanzien in de ogen van het publiek.

Kenmerkend is ook, dat de meesten van deze mannen de eerste zes van de zeven regels voor succes toepasten. *Dat is van buitengewoon groot belang!*

Ik heb de president-directeur van een grote automobiel-fabriek gekend toen ik nog assistent-secretaris van de Kamer van Koophandel in zijn woonplaats was. Hij verdiende ook veel geld. Hij gold als een belangrijk persoon in de wereld. Hij bereikte topposities in zijn beroep en tak van industrie. Maar toen kwam de korte depressie van 1920 en zijn bedrijf ging in curatorshanden over. Hij verloor zijn hele materiële bezit — en hij eindigde zijn leven met zelfmoord! Was hij na dit alles nog een succes? Deze man paste maar vijf van de zeven regels toe. Hij veronachtzaamde niet alleen de zevende regel, maar ook de zesde.

En dan heb ik twee grote bankiers gekend, één zelfs heel goed. Dat was de heer Arthur Reynolds, president-directeur van de toenmalige op één na grootste nationale bank in Amerika. Ik leerde hem kennen toen hij nog bankdirecteur in mijn geboortestad was. Later, toen ik een jong, eerzuchtig en opkomend reclameman in Chicago was, ging ik dikwijls voor persoonlijke raad en advies naar hem toe. Hij was altijd één en al interesse en hulpvaardigheid. Ik heb zijn raad altijd goed bevonden en opgevolgd. De heer Reynolds werd een man van naam in zowel binnen- als buitenland.

Ongeveer vijfendertig jaar later stapte ik deze grote bank binnen en vroeg aan één van de vele onderdirecteuren of hij wist waar de heer Reynolds naar toe was gegaan en waar hij gestorven was. Ik had gehoord dat hij zich uit het zakenleven teruggetrokken had en zich in Pasadena (Californië) had gevestigd, waar ook ons hoofdkwartier is, en dat hij daar overleden was. Deze onderdirecteur had nog nooit van Arthur Reynolds gehoord.

„Wie was dat?” vroeg hij.

Hij informeerde bij andere collega's, maar niemand herinnerde zich Arthur Reynolds. Tenslotte liet de secretaris van de afdeling Public Relations in de bibliotheek informeren en kort daarop bracht een bediende een krantenknipsel. Dit bleek het enige gegeven te zijn, dat de bank over zijn gewezen president-directeur bezat, die met zijn broer er zoveel toe had bijgedragen dat deze bank zo groot en belangrijk was geworden. Het knipsel was afkomstig uit een krant in San Mateo, Californië. Het maakte melding van zijn overlijden.

Nadat ik het gelezen had gaf ik het knipsel terug.

„U zult dit ongetwijfeld willen houden,” zei ik. „Het moet voor de bank van veel waarde zijn.”

„O nee,” antwoordde hij, „als u hem goed gekend hebt, neemt u het dan gerust mee.”

En zo kwam het dat ik naar alle waarschijnlijkheid het enige gegeven over deze man uit die grote bank meenam. Zijn „succes” was niet blijvend, hij was spoedig vergeten.

Gedurende zijn zakenleven paste deze man de eerste zes van de zeven regels voor succes toe. Maar het succes dat hij daarmee behaalde was van voorbijgaande aard. Hoewel hij veel materiële bezittingen vergaard had en een aardig bezit aan aandelen verworven had, in een mooi huis woonde en gedurende zijn leven als belangrijk werd erkend, *stierf zijn „succes” met hem!*

De andere grote bankier was de heer John McHugh. Ik leerde hem voor het eerst kennen toen hij directeur van een bank in een stad van het Midden Westen was. Later had ik een interessant onderhoud van ongeveer een uur met hem in het Willard Hotel in Washington. Dat was gedurende de nationale conventie van de Amerikaanse Bankiers Associatie in 1920. Hij was toen president-directeur van een welbekende bank in New York City. Later verkreeg hij door fusies van verschillende New Yorkse banken een aanstelling, die hem twee posities hoger plaatste dan de president van de toenmalige grootste bank ter wereld. En toch, toen ik ongeveer 36 jaar later bij deze grote bank naar hem informeerde, kreeg ik

hetzelfde antwoord — „Wie zegt u? Nooit van die naam gehoord!” Zijn „succes” overleefde ook hem niet.

Maar er is *echt* succes, dat *stand houdt!*

Is dit succes?

Ja, ik heb het voorrecht gehad, veel grote en aanzienlijke mannen gekend te hebben — vooral in de Amerikaanse zakenwereld. Ik heb multi-millionairs gekend, top-functionarissen van grote ondernemingen en banken, ministers van de regering in Washington, auteurs, artiesten, docenten, rectors van hogescholen en universiteiten.

Voor de meesten van hen stond succes gelijk met het ophopen van geld en materiële bezittingen en om een man van aanzien te worden.

Een andere man die grote bekendheid genoot en die ik kende, was Elbert Hubbard — filosoof, veelzijdig schrijver, uitgever en docent, die bekend stond als de „Wijze van Oost-Aurora”. „De Fra”, zoals hij zich zelf soms noemde, werd een hele beroemdheid. Onder een grote flambard droeg hij halflang haar en in plaats van een das droeg hij een strikje. Er werd gezegd, dat hij toen een half miljoen dollar waard was en dat was naar de huidige waarde anderhalf tot twee miljoen dollar.

Hij gaf twee tijdschriften uit, die voor het grootste deel uit zijn eigen werken bestonden. Dat waren „The Philistine” en „The Fra”. Hij beroemde zich erop, dat hij de grootste woordenschat van alle mensen sedert Shakespeare bezat. Hij gaf een „Amerikaanse Bijbel” uit, waarmee hij veel religieuze mensen schokte. Maar hij merkte op dat het woord „bijbel” niets anders betekent dan „boeken” en dat het niet beslist heilige geschriften hoeven te zijn, tenzij het woord „heilig” er aan vooraf ging. Zijn „bijbel” bestond uit zijn keuze van geselecteerde werken van Amerikaanse schrijvers, zoals Franklin, Emerson, Paine, Jefferson, Lincoln en natuurlijk *Hubbard!* Bijna de helft van het boek bestond uit Hubbard en alle andere beroemde Amerikaanse schrijvers deelden de rest.

Hubbard leed beslist niet aan een minderwaardigheidscomplex en hij leerde een *positieve* filosofie. Wat zuiver mate-

riële aangelegenheden betref, bezat hij inderdaad een zeldzaam goed inzicht en een buitengewone wijsheid. Hij had tevens een goede kijk op de menselijke natuur.

Hij wist dat „belangrijke” mensen naar vleierij hunkeren, evenals een acteur naar applaus hunkert. Een groot gedeelte van zijn vermogen verkreeg hij door het schrijven van een bijna eindeloze reeks van brochures onder de titel: „Kleine reizen naar de Huizen van de Groten en Aanzienlijken”. Zij werden in luxueuze opmaak gedrukt op zijn eigen „Roycroft Pers”. De rijke en beroemde mannen van Amerika kwamen in grote getale en betaalden Hubbard grote sommen geld, opdat hij in zijn onnavolgbare stijl over hen zou schrijven.

Een interessante opmerking over de opvatting van succes kwam op een zondagmiddag spontaan van zijn eigen lippen. Hij en ik waren met elkaar aan het praten in zijn verblijf de „Roycroft Inn” in Oost-Aurora in de staat New York.

„Ik vroeg eens aan een unitarische predikant,” zei ik, „of hij ooit heeft kunnen vaststellen wat uw religieuze opvatting eigenlijk is — vooropgezet dat u er een heeft.” Hier was „Fra Elbertus”, zoals hij zich graag noemde, één en al oor voor. „En wat zei hij?” vroeg Hubbard nieuwsgierig.

„Hij zei, dat hij er niet helemaal zeker van was, maar hij vermoedde dat, wat uw godsdienstige overtuiging ook mocht zijn, het waarschijnlijk z'n oorsprong vond in uw portefeuille en bankrekening.” Dat werd niet ontkend.

„Hahaha,” lachte Elbert Hubbard, „en het loopt me goed mee, of niet soms?”

Maar was Elbert Hubbard tenslotte een echt succes? Naar menselijke maatstaven gemeten vermoedelijk wel. Hij kende en paste de eerste zes van de zeven regels voor succes toe. Hij werkte hard en haalde een rijke oogst aan geld, populariteit en erkenning binnen. Hij en zijn vrouw Alice Hubbard gingen onder in de diepten van de Atlantische Oceaan toen een Duitse onderzeeboot de *Lusitania* tot zinken bracht.

Maar zijn roem was niet van lange duur. Men hoort nog maar zelden van hem.

Hubbard kende de materiële waarden. Maar zijn agnostische levenshouding sloot de deur en gooide de sleutel weg die

naar een begrip van geestelijke waarden had kunnen leiden. Het eigenlijke *doel* van het leven zèlf heeft hij nooit ècht begrepen. Hij was er niet zeker van of er een Schepper was. Hij was er van overtuigd, dat het „Christendom”, zoals het in de wereld wordt verkondigd, een onpractisch bijgeloof was. Hij wist niet *waarom* de mensheid op de aarde geplaast was — en of zij werd *geschapen* of toevallig ontstaan was! Hij kende het *werkelijke* potentieel van de mens niet. Hij wist niets van het echte en ware levensdoel, dat men slechts dan leert kennen, als men ook het *zevende* grondbeginsel voor succes toepast. Daar Hubbard deze *zevende* regel niet kende en dus ook niet opvolgde, ging hij door de stipte toepassing van de zes andere regels *in de verkeerde richting* — lijnrecht in de *tegenovergestelde* richting van het echte succes!

Twee multimiljonairs

Onze Ambassador Colleges hebben het voorrecht gehad om de fabelachtige landgoederen van twee bijzonder rijke mannen over te kunnen nemen — één in Amerika en één in Engeland.

De Amerikaanse multimiljonair was verreweg de grootste aandeelhouder van de United States Steel Corporation. Daarnaast bezat hij nog vijfenzestig andere ondernemingen. Toch zei hij eens tegen mij: „Wat heb ik gedaan, dat de Almachtige God mij zo vervloekt heeft?”

Op een andere keer zei hij, wijzend op de fabelachtige schatten die zijn grote herenhuis sierden: „Meneer Armstrong, ik zou het niet kunnen verdragen zonder deze mooie dingen om me heen te leven.”

Maar toen hij stierf nam hij niets daarvan mee. Enige uitgelezen meubelstukken en ornamenten gingen naar erfgenamen en de rest kwam op een openbare veiling. Makelaars kochten het herenhuis met de prachtige tuinen, die aan het reeds bestaande Ambassador College grensden, voor een fractie van hun werkelijke waarde en droegen de eigendomsrechten over aan het College. Het is nu een belangrijk onderdeel van dit instituut voor karakteropbouw geworden, waar de studenten de zeven grondbeginselen voor blijvend succes leren.

De Engelse multimiljonair was Sir David Yule, een jutehandelaar uit India, één van de rijkste mannen van Europa. Zijn rijkdom groeide tot 28 miljoen pond aan. Hij was waarschijnlijk de enige Engelsman, die ooit zo'n fortuin in één leven bij elkaar had gebracht, want niets ervan had hij geërfd.

In 1925 besloot Sir David om een groot herenhuis neer te zetten op zijn landgoed van 485 hectare, dat slechts 8 km van de Noordwestelijke grens van Londen verwijderd is. Hieraan vooraf liet hij voor zichzelf een „bescheiden” huis van twee verdiepingen bouwen met ongeveer 14 kamers, waar hij kon wonen gedurende de tijd dat het grote herenhuis gebouwd werd. Dit zou later dan het loegehuis worden.

Maar nadat het herenhuis klaar was gekomen, vonden Sir David en Lady Yule hun kleinere huis toch veel gezelliger. Achteraf beschouwd geloven wij nu dat het grote gebouw eerder als college-gebouw ontworpen en gebouwd werd, dan als woonhuis.

Intussen werd Sir David zo door zijn zaken in India in beslag genomen dat hij het grootste deel van zijn tijd in dat land doorbracht. Lady Yule, zo werd ons verteld, trok India niet zo erg. En meestal waren zij dus gescheiden — Sir David in India, Lady Yule en hun dochter Gladys Yule in het grote herenhuis met een staf van bedienden.

Net als andere rijke mensen, nam Sir David zijn rijkdom niet met zich mee. Zijn weduwe en zijn dochter op hun beurt ook niet. Tenslotte slokte de belastingen bijna zijn gehele vermogen op, niet meer dan een miljoen pond overlatend ter verdeling onder een paar erfgenamen. Sir David was niet gezegend met hem overlevende mannelijke nakomelingen. Zijn naam en zijn familie stierven met hem uit.

Vanzelfsprekend heb ik Sir David nooit gekend. Maar als Rector van de Ambassador Colleges en Voorzitter van de Engelse Raad van Bestuur, dat de 50 hectaren van het landgoed rondom het hoofdgebouw voor het Ambassador College in Engeland kocht, heb ik nu het beheer over zijn herenhuis en zijn grafkelder. Hij ligt begraven in een bewonderenswaardig gebeeldhouwde steengroeve, die van boven door een gewelf van hout en steen overdekt is. Dit alles is omgeven door een sierlijk gietijzeren hek en bevindt zich in een klein bebost

park, waaromheen weer een ander ijzeren hek is. Ik schrijf deze regels in het ruime zonovergoten klaslokaal, dat vroeger de slaapkamer van Lady Yule was. Als ik uit het raam kijk, kan ik de graftombe op ongeveer 200 meter afstand zien liggen.

Sir David Yule stond bekend als een man die buitengewoon succes had. Hij volgde, net als alle andere belangrijke mannen uit het zakenleven die ik kende, zekere leefregels zoals ijver, een totale inzet van zijn hele wezen, weten dóór te zetten, doelbewust handelen en een onophoudelijk streven naar zijn doel. Maar was dit doel wel het *juiste*? Was dit dan echt en blijvend succes?

Heeft deze wereld ooit geleerd, wat *succes* wèrkelijk is?

Het gaf nooit voldoening

Wat was de werkelijke betekenis van het leven voor deze „succesvolle” mannen?

Hun levensdoel — hun definitie van „succes” — bestond uit het verkrijgen van materieel bezit, van aanzien in de maatschappij en van een voorbijgaande bevrediging van de vijf zintuigen.

Hoe meer zij echter vergaarden, hoe minder bevrediging ze in het verkregene vonden. Wat ze bereikten was nooit genoeg en als ze het eenmaal hadden, stelden zij er geen prijs meer op!

Sommige „succesvolle” mannen slagen er in hun foto op de voorpagina van de krant of de omslag van een weekblad te krijgen. Maar ook deze voldoening is niet van lange duur. Er is niets wat het publiek zo snel vergeet als het nieuws van gisteren!

Sommige mannen denken dat een zekere voldoening bestaat in het hebben van veel vrouwen, zelfs al kunnen ze die alleen maar de één na de ander bezitten en niet allemaal tegelijk als in een harem. Maar deze ervaring raakt ook versleten en zij kennen nooit de vreugde van werkelijk huwelijksgeluk tussen een man en een vrouw die elkaar trouw blijven.

Zulke mannen zoeken het geveel van anderen en doen overdreven joviaal om toch maar geaccepteerd te worden. Maar evenals het applaus voor de acteur, is het snel voorbij en laat het hen leeg achter met een innerlijke honger naar iets, wat wèl

voldoening geeft! En zo worden ze rusteloos en ontevreden. Hun portefeuilles mogen dan vol zijn, maar hun levens zijn leeg. Een wat zij ook verwerven (wat nooit genoeg is en hen nooit bevredigt) moeten ze achterlaten wanneer ze sterven!

Wat is er dan verkeerd?

Deze mensen begonnen met een *verkeerd doel* voor ogen. Zij kenden de blijvende, echte waarden niet maar joegen de valse na.

Denkt u ook niet, dat het nu tijd is geworden, de ware definitie van SUCCES te leren kennen?

Is armoede een deugd — onwetendheid geluk?

Laten we nu eens voor een ogenblik de keerzijde van de medaille bekijken.

Als de rijken niet gelukkig zijn, hoe staat het er dan met de armen voor? Is geld dan werkelijk de wortel van alle kwaad? Moeten we ons aan de armoede overgeven om een succes te zijn? En als de hoger ontwikkelden geen geluk gevonden hebben, moeten we dan tenslotte het gezegde „Zalig zijn de onwetenden” aannemen?

Ik ken het leven en de ervaringen van veel mensen uit welgestelde kringen. Maar ik heb ook de zelfkant van de maatschappij leren kennen. Ik ben eveneens heel vertrouwd geraakt met het leven van de kleine middenstand in zijn onderscheidingen.

Vreemd genoeg schenen van alle mensen die ik heb leren kennen, diegenen het gelukkigst en het meest tevreden te zijn, die zich onder aan de ladder bevonden. Zij vormden een klasse die nu zo goed als verdwenen is. Dit waren de negers uit het zuiden van de Verenigde Staten van zo'n zesenvijftig jaar geleden, die totaal verstoken waren van enige kennis of bezit. Zij waren slechts één generatie van de slavernij verwijderd. Enige schoolopleiding hadden ze niet gehad, hoewel hun kinderen er mee begonnen waren. Deze mensen konden lezen noch schrijven.

In 1912 was ik tijdschrijver en betaalmeester van een groot houtzaagbedrijf in het zuiden van de staat Mississippi. Ik

betaalde de lonen van ongeveer 350 negerarbeiders, evenals die van de andere employees. Wij moesten *driemaal per dag* de lonen in de vorm van bonnen uitbetalen, die in de winkel van de firma besteed konden worden. Op zaterdagavond werd, indien zij nog niet alles wat ze verdiend hadden aan voedsel en goederen hadden ontvangen, de rest in contanten uitbetaald. Als wij hen slechts *één keer* per week in contanten zouden hebben uitbetaald, dan zouden zij met hun families verhongerd zijn. Langer dan één of twee dagen konden zij hun geld niet in hun zak houden. En bovendien zou niemand vrijwillig teruggekomen zijn om te werken zolang zij nog wat in hun zak hoorden rinkelen.

Dit verklaarde ook mijn regelmatige controle op maandagmorgen. Veel mannen kwamen dan eenvoudig niet opdagen. Dan rapporteerden de verschillende voormannen op mijn kantoor hoeveel mannen elk van hen te kort kwam. Het was dan mijn taak om die op te sporen en ze naar hun werk terug te brengen. Dat waren natuurlijk diegenen, die de laatste centen van de zaterdagse uitbetaling nog niet hadden opgemaakt. Ik wist precies waar ik ze kon vinden — op een kruising in het barakkenkamp van de zaak, druk aan het dobbelen. Als de een na de ander z'n laatste centen met dobbelen had verspeeld, dan slenterden ze op hun dooie gemak naar de zaagmolen terug — totdat ik dan kwam en de rest ook terug dreef.

Niet één van hen kon zijn eigen naam schrijven. Ieder zette eenvoudigweg een kruisje, waar ik zijn naam geschreven had en daarachter schreef ik dan: „zijn teken”.

De barakken waarin zij woonden zagen er van binnen kakelbont uit — ze waren „behangen” met de kleurrijke bladzijden uit de bijlagen van de zondagskranten. De vrouwen droegen de vloekendste en schreeuwendste kleuren — zoals bijvoorbeeld paars met hel geel of groen, fel oranje met blauw. Zij hadden ook de mooiste en bloemrijkste namen, zoals Magnolia, Angelina en Camelia.

En toch, van al de klassen van mensen die ik ooit gekend heb, *schenen* deze negers uit de oude tijd, deze zieltjes zonder

zorg, de gelukkigsten. Zij maakten zich geen zorgen voor de dag van morgen. Zij lieten Gods water over Gods akker lopen.

Zij voelden zich als de man in de film „Porgy en Bess” die zong: „Ik heb genoeg van niks en niks is genoeg voor mij”. Maar zij hadden de vrije lucht om hun longen mee vol te zuigen, de jongens hadden een meisje en de mannen hadden hun vrouw en veel kinderen — ouwe Hub Evans, met „alleen maar drie” vrouwen, vertelde dat hij er zesendertig had en dat hij de veertig nog hoopte te halen!

Maar hebben deze mensen *succes* bereikt in het leven? Zou u met de beste wil ter wereld deze onwetendheid en dit gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel het predikaat *succes* willen geven? Natuurlijk niet!

Hoe is dan de tevredenheid van deze mensen te verklaren?

De „Carnation” melkfabriek beweert dat zij *tevreden* koeien hebben! Het ontbreken van enig verantwoordelijkheidsbesef, de afwezigheid van vrees en zorgen, kan het dier er tevreden doen uitzien. De koe is eenvoudig niet intelligent genoeg, om ontevreden te kunnen zijn!

En misschien is dat net het probleem. De mensheid verwerft kennis — en wel die kennis, die ontevredenheid veroorzaakt. Het is eenvoudig het *verkeerde* soort kennis. Het antwoord ligt hierin, dat deze negers van 56 jaar geleden in hun ogenschijnlijk gelukkige staat van onwetendheid nog niet eens *begonnen* waren om de ladder van succes te bestijgen. Aan het eind van hun levens konden zij op geen enkele prestatie, die werkelijk vreugde en voldoening had geschonken, terugzien. Maar hun meer ontwikkelde kinderen van nu zijn, evenals bijna alle andere beschaafde mensen in de wereld, ook nog niet *werkelijk* begonnen om de ladder van succes te bestijgen. Ze zijn op weg naar *beneden*, langs de keldertappen van *valse waarden* die naar ontevredenheid, zorg, leegheid en teleurstelling voeren. Iedereen wil het toppunt van SUCCES bereiken. Men spant zich in om vrede, geluk en vreugde te verkrijgen. Maar al de moeite die men zich geeft is *verkeerd gericht*. Ze is gericht op de *verkeerde doelen*. Hoe ze zich ook inspannen, het *voert altijd omlaag* — van het success áf waar men zo naar verlangt. Wist u dat het veel moeilijker

is een steile berg af te dalen, dan hem te beklimmen? Het is misschien de moeite waard om daarover na te denken!

De omhoogstrevende middenklasse

Wij hebben nu de twee uiterste vormen van rijkdom en armoede, kennis en onwetendheid, ijver en traagheid bekeken. Laten we nu eens zien of de klassen daartussen het recept voor succes gevonden hebben.

In het Londense tijdschrift „Observer's Weekend Review” is een serie artikelen verschenen over „Het klasseleven in een typisch forensenplaatsje”. De mensen van Woodford, aldus het artikel, stemmen conservatief, zijn forensen en zijn altijd bezig met het verbeteren van hun omstandigheden. De mannen van Woodford behoren tot de kegel- of golfclub, de „Conservatieve Club” of de „Rotary Club”. De vrouwen zijn lid van het „Gilde van Stadsvrouwen”, van de „Vrouwenbond” of van de tennisclub. Dit plaatsje leek zo vriendelijk en gelukkig. Maar was het dat werkelijk?

Hoeveel kwaad bloed werd er gezet als gevolg van ijdelheid? Hoeveel afgunst op andermans bezittingen heerste er?

Een paar gevallen werden aangehaald.

Een echtgenoot zei: „Zodra de burens wisten, dat wij een wasmachine hadden, kochten zij er ook een. En toen wij een paar maanden later een koelkast kregen, moesten zij er ook een hebben.”

Een huisvrouw had een buurman, die een koelkast aangeschaft had, omdat zij er een gekocht had. Ze zei: „Het schijnt een groot probleem voor zijn vrouw te zijn als wij iets nieuws hebben. Toen zij een koelkast kreeg, liet ze ons in alle toonaarden weten, dat zij nu *ook* ijsblokjes kon maken!”

Auto's bleken een voortdurende doorn in het oog te zijn. Een vrouw, waarvan de buurman kortgeleden een nieuwe auto had gekocht, zei dat zij en haar man nu ook een betere zouden krijgen. „Dàt zal ze de ogen uitsteken!” vond ze.

Ja, deze mensen bezaten *meer* dan de mensen in de fabriekswijken. Maar voor degenen die in de ogen van de maatschappij echt succes hebben is het nooit genoeg. Hoe meer ze hebben, hoe meer ze er nog bij willen hebben. En

wanneer ze het dan krijgen, maakt het hen alleen maar ontevredener, omdat er altijd wel een buurman is, die méér heeft.

Gaan we al inzien, dat dit allemaal een streven naar *valse waarden* is? — naar iets, wat geen voldoening schenkt — naar iets, wat een verkeerde voorstelling van werkelijk *succes* is? Het is hetzelfde als een levenlang jagen naar een handvol wind.

Het bereiken zèlf is nog geen succes

Het beste voorbeeld uit de geschiedenis staat misschien wel op naam van een koning uit de oudheid, die zich bijzonder inspande in zijn leven, veel bereikte, en fabelachtige rijkdommen vergaarde. Hij experimenteerde met elk genot dat er bestond om uit te vinden of het geluk zou brengen.

Deze man zei tot zich zelf: „Welaan, ik wil u op de proef stellen door vreugde, verlustig u dus in het goede” (Pred. 2:1).

En zijn experiment verder beschrijvend zei deze man: „Ik stelde bij mijzelf een onderzoek in door mijn lichaam met wijn te verkwikken — terwijl mijn geest de leiding behield door de wijsheid — en het onverstand aan te hangen, totdat ik zou ontwaren, wat de mensenkinderen het beste kunnen doen” (vers 3). Ik vraag me af, of deze man een paar jaar geleden ook het boek gekocht zou hebben, dat in de etalages van Hollywood lag en dat de titel droeg „Hoe men in Hollywood zondigt”. Als de titel had geluid: „Hoe men in Hollywood rechtvaardig kan zijn” dan zou er niet één exemplaar van verkocht zijn. Vertel de mensen echter hoe ze kunnen ZONDIGEN — en het vliegt de deur uit!

Deze koning uit de oudheid was jong genoeg om echt van het leven te kunnen genieten. Hij kon het zich ook veroorloven. Hij was één van de rijkste mannen, die ooit geleefd hebben — alle productiemiddelen van de natie stonden tot zijn beschikking. Als er niet genoeg geld beschikbaar was voor een project dat hij uitgedacht had, dan hoefde hij alleen de belasting maar te verhogen.

En zo ging hij verder met het beschrijven van zijn experi-

ment om geluk en succes te vinden: „Ik deed grote dingen: ik bouwde huizen, plantte wijngaarden, legde hoven en parken aan en plantte daarin allerlei vruchtbomen, ik groef watervijvers om daaruit een bos met jonge bomen te bevoeien; ik kocht slaven en slavinnen, en daar werden er ook in mijn huis geboren; ook had ik een talrijk bezit aan runderen en kleinvee, meer dan allen die vóór mij te Jeruzalem geweest waren; ik vergaderde mij ook zilver en goud, schatten van koningen en landschappen; ik verschafte mij zangers en zangeressen en dingen die de mensen bekoren, alle mogelijke genietingen. Zo werd ik groter en rijker dan allen die vóór mij te Jeruzalem geweest waren . . . En niets wat mijn ogen wensden, ontzegde ik ze, noch hield ik mijn hart van enige vreugde terug, ja, mijn hart verheugde zich over al mijn zwoegen, en dit was wat al mijn gezwoeg mij opleverde. Maar”, eindigde hij, „toen ik mij nu wendde tot alle werken die mijn handen hadden gewrocht, en tot het zwoegen waarmee ik mij had afgetobd om die te volbrengen — zie, alles was IJDELHEID en *najagen van wind*, en er is geen voordeel onder de zon” (Pred. 2:4-11).

„IJdelheid der ijdelheden! . . . ijdelheid der ijdelheden! ALLES is IJDELHEID!” schreef deze koning na zijn leven van experimenteren. Het leidde allemaal tot enkel najagen — altijd maar najagen — en van wat? „Van WIND”! Alles wat een leven van hard werken, grote inspanningen en materiële successen hem opleverde, zo stelde hij vast, was niet meer dan *een handvol wind!*

Deze man werd de wijste man genoemd, die ooit heeft geleefd. Hij was koning Salomo van het oude Israël. Maar met al zijn kostbare proefnemingen vond hij nooit de echte waarden — de betekenis van echt en blijvend SUCCES!

En *waarom* niet?

Heel eenvoudig omdat deze man — met al zijn wijsheid — vreugde, geluk en succes op *zijn eigen manier* zocht — in het materialisme. Van het begin af aan stelde de Eeuwige Schepper levende wetten in werking, die tot doel hebben om iedereen die deze wetten wil opvolgen, geluk, welvaart, zuivere en duurzame vreugde te bezorgen. Dit zijn de zeven hoofdregels voor

SUCCES. Zoals bijna alle andere succesvolle mannen in deze wereld, paste Koning Salomo met grote ijver de eerste zes wetten toe — maar *vergat de zevende* en sloeg daardoor de *verkeerde richting* in. Hoe meer hij zich inspande, hoe verder hij van echt en blijvend succes *verwijderd* raakte.

Hij kende dit zevende grondbeginsel wel. De Eeuwige God had tweemaal direct en persoonlijk met hem gesproken. God had zijn wetten geopenbaard en uitgelegd. Maar, „Salomo deed wat kwaad is in de ogen des Heren . . . hij had niet in acht genomen wat de Heer geboden had. Toen zeide de Heer tot Salomo: Omdat het zo met u gesteld is, dat gij mijn verbond en mijn inzettingen, die Ik u geboden had, niet in acht genomen hebt, zal Ik voorzeker het koninkrijk van u afscheuren” (I Kon. 11:6-11).

Ik wil u ook nog graag de ervaringen van een moderne koning vertellen. Hij was een goede vriend van Koning Sa'oud van Arabië, aan wie ik persoonlijk ben voorgesteld. Deze koning was Sjeik Ali van Katar, wiens naam een lange tijd in het nieuws was vanwege zijn plotselinge rijkdom.

Katar is een klein Arabisch land, dat in de Perzische Golf uitsteekt. Nog niet zo lang geleden werd er aardolie in het kleine koninkrijk van Sjeik Ali gevonden. De olie leverde dit land van 35 000 inwoners een inkomen op van 50 miljoen dollar per jaar. Daarvan ging 12½ miljoen naar de 69-jarige oude Sjeik Ali zelf.

Wat zou u doen als u plotseling 12½ miljoen dollar per jaar kreeg?

Het antwoord is naar alle waarschijnlijkheid dat u niet zou doen, wat u denkt dat u zou doen. Als iemand plotseling zoveel geld in zijn handen krijgt, dan ondergaan zijn vroegere ideeën gewoonlijk grote veranderingen. En dat was ook het geval met de oude Sjeik Ali.

Hij begon onmiddellijk grote opzichtige paleizen te bouwen — in roze, groen en goud — midden tussen de stinkende leemhutten. Ze waren air-conditioned, hyper-modern en hadden zelfs gordijnen met drukknopbediening! Nu kon de pas rijk geworden Sjeik de blakerende zomerhitte van om en nabij 50° C. ontgaan.

Hij charterde diverse vliegtuigen om zijn grote gevolg naar zijn pas gekochte paleis van een villa aan het Meer van Genève mee te nemen. Maar er bleek niet eens genoeg plaats voor iedereen te zijn en sommigen moesten in nabij gelegen hotels ondergebracht worden.

Daarna veroorloofde Sjeik Ali zich de aankoop van een schitterend paleis in de Libanon dat hem een miljoen dollar kostte en een schitterend uitzicht had over Beiroet en de Middellandse Zee. Toen Koning Sa'oud hem een koninklijk bezoek bracht, vereerde hij hem met 16 auto's. Eén van die auto's was met goud versierd. Die oude Sjeik Ali begon z'n hart aan zoveel dingen op te halen, dat zijn schulden ondanks zijn fabelachtig inkomen meer dan 14 miljoen dollar bedroegen!

Het nieuws verspreidde zich al gauw over de gehele wereld, dat de Sjeik *met slechts 12½ miljoen dollar per jaar de eindjes niet aan elkaar kon knopen!* Ongeveer 1 november 1960 deed hij afstand van de troon ten gunste van zijn 40-jarige zoon Ahmed. Een nieuwe raad van advies besloot om de schulden van de oude Ali te betalen en gaf hem een pensioen, dat net toereikend was om er een handjevol bedienden en een paar vrouwen op na te kunnen houden.

Arme, oude Ali! Het was voor hem moeilijker met 12½ miljoen dollar per jaar rond te komen, dan in betrekkelijke armoede te leven.

De EERSTE regel

Er is inderdaad *niets* van groter belang in het leven, dan te weten: — wat is *werkelijk* succes . . . — en hoe kan men het bereiken?

Wat is nu de eerste regel voor succes?

Voordat ik hier op inga, wil ik eerst even zeggen, dat ik hier niet de algemene karaktertrekken zoals eerlijkheid, geduld, trouw, hoffelijkheid, betrouwbaarheid, stiptheid, enz. behandel, behalve dan waar ze automatisch bij de zeven regels behoren. We mogen rustig aannemen dat iemand zonder deze karaktereigenschappen geen echt succes kan worden.

Maar aan de andere kant zijn er velen wel eerlijk, zonder echter ooit één van de zeven regels speciaal te hebben toegepast.

Velen zijn trouw, hebben geduld, zijn hoffelijk en betrachten stiptheid maar behalen toch geen succes omdat zij niet één van die zeven definitieve specifieke regels hebben toegepast. Elk van deze wetten omvat een groot gebied.

Hier komt dan de *eerste regel*:

BEPAAAL HET JUISTE DOEL!

Niet *zo maar* een doel. De meeste van de succesvolle mannen die ik genoemd heb *hadden* een doel. Zij dreven zich meedogenloos voort, om dat doel te bereiken.

Maar geld verdienen, „belangrijk” worden in de ogen van de mensen, het voorbijgaande genot van de vijf zintuigen, heeft de weg van de geschiedenis met angst, zorgen, leed, knagende gewetens, teleurstellingen, lege levens en de dood geplaveid.

Deze dingen waarnaar de mensen jagen, kunnen en mogen samen met echt succes verkregen en genoten worden. Maar op *zich zelf* genomen brengen ze echter geen *echt* succes. Het *echte* doel houdt nog iets meer in.

Met andere woorden, de allereerste wet van succes is te kunnen bepalen *wat succes is*. Wanneer u eenmaal geleerd hebt *wat succes is*, dan moet u *dat* uw levensdoel maken.

Weet u dat de meeste mensen *zonder enig doel* door het leven gaan? Het is een feit, dat de meeste mensen GEEN EEN van de zeven succesregels kennen of toepassen!

De meeste mensen schijnen er eenvoudig niet over na te denken, dat hun leven een *doel* moet vervullen. Zij hebben eenvoudig *geen enkel doel* voor ogen!

Als u geld gespaard hebt voor een vakantiereis naar Spanje, Majorca of de Rivièra, dan besteed u heel wat tijd om uw tocht in verwachtingsvolle spanning *uit te stippelen* — u hebt een bepaald DOEL en al uw plannen worden om dit ene doel heen gemaakt — om u naar die bepaalde plaats van bestemming — naar dat DOEL — te brengen. U *weet* waar u heen gaat. Als dit niet zo was, hoe zou u dan ooit kunnen verwachten ergens *aan te komen*?

Zoals ik al zei, hebben de meeste mensen geen doel. Ze zijn enkel en alleen het *slachtoffer* van de *omstandigheden*. Ze hebben nooit doelbewust plannen gemaakt om *die* baan of

betrekking te krijgen, waarin ze zich nu bevinden. Waar ze wonen is niet volgens hun keuze gegaan, dwz., ze waren niet van plan geweest daar te gaan wonen. Ze zijn eenvoudig door de *omstandigheden* daar terechtgekomen. Ze hebben zich maar laten gaan. Ze hebben geen enkele poging gedaan om de omstandigheden te *beheersen* en naar *hun* hand te zetten.

Ik herhaal, een van de grondbeginselen van succes is het **JUISTE** doel vast te stellen. Niet *zomaar* een doel. Op zo'n manier zou je een doel kunnen bepalen, waar je maar weinig of geen interesse in hebt en zodoende zou je op een dood spoor terecht komen. Het juiste doel zal zo vurig begeerd worden, dat het wilskracht en vastbeslotenheid naar voren zal roepen. Het zal een voortdurende aansporing zijn.

Er behoort een overweldigend **DOEL** in het leven te zijn. Slechts een enkeling hier en daar heeft dat doel ooit onderkend. Door de eeuwen en millennia heen hebben filosofen met dit vraagstuk geworsteld, en er zich tevergeefs het hoofd over gebroken of het leven zin had, of het een hoger doel had. Socrates, Plato, Augustus o.a., hebben hierover gespeculeerd en getheoretiseerd, maar zijn nooit achter de ware zin van het leven gekomen. Dit grootste en belangrijkste vraagstuk in het leven bleef voor hen een onopgelost mysterie.

INDIEN iemand dat levensdoel zou kunnen ontdekken — de bestemming waarvoor de mensheid op aarde werd geplaatst — **INDIEN** iemand een menselijk potentieel zou kunnen ontdekken, groter dan alleen maar een voorbijgaand bestaan, dan zou men denken dat die **BESTEMMING** als een stimulans zou werken voor het oproepen van een werkelijk dynamische ambitie!

Maar — helaas! Wie heeft ooit zo'n doel als de bestemming van het leven gevonden?

Bestond er niets grootser, niets verhevener voor mijn twee prominente vrienden, de bankiers, om hun verwachtingen op te zetten? Niets anders dan alleen maar van een tijdelijke positie van aanzien te genieten en spoedig vergeten te worden door degenen die hen opvolgden?

Waar leven we eigenlijk voor?

Ik herhaal — het eerste hoofdbeginsel van succes is, het

juiste doel voor ogen te hebben! De mannen die ik hier beschreven heb, waren, naar men aannam, *geslaagd* in het leven. Allen hadden een doel. Ze pasten de eerste zes regels nauwgezet toe. Maar door de zevende te veronachtzamen, raakte de toepassing van de eerste zes op een dood spoor. Hun succes was niet blijvend.

De uiterst belangrijke tweede regel

We hebben dus gezien dat als u succes in het leven wilt hebben, u eerst het juiste doel moet vaststellen. Daarna komt de *voorbereiding* om dat doel te bereiken.

En hiermee zijn we bij de *TWEEDE regel voor succes* gekomen en dat is *OPLEIDING* of voorbereiding.

Hoe kan men ooit verwachten zijn doel te bereiken, zonder daarvoor de nodige kennis te bezitten?

Er is een belangrijke factor in het leven die wij goed moeten onthouden — velen doen dat niet — en dat is dat de mens niet met instinct toebedeeld op de wereld komt.

Wat dat betreft hebben de stomme beesten tot op zekere hoogte iets op ons voor. Zij hoeven niet te leren en hun hersens met boekenwijsheid af te matten.

Het pas geboren kalf hoeft niet te leren hoe het moet lopen. Het gaat onmiddellijk op zijn nog wankele poten staan. Het valt misschien bij de eerste of tweede poging nog om, maar na enige ogenblikken staat het toch, hoewel in het begin nog wat onvast en onzeker. Het kalf heeft daar geen jaar of twee voor nodig — zelfs niet één of twee uur — het kleine kalf kan binnen enkele *minuten* lopen! Het heeft geen schoolboeken of lessen nodig. Z'n instinct zegt hem wat zijn doel is — *eten!* En het instinct zegt hem ook *waarheen* hij moet gaan. Op zijn eigen vier poten gaat het dan onmiddellijk op z'n eerste maaltijd af!

Door instinct geleid bouwen vogels hun nesten. Niemand hoeft ze het te leren. Vijf generaties van weervogels, geïsoleerd gehouden van nesten of nestmateriaal, zagen nooit een nest. Toen materiaal binnen bereik werd gebracht, begon de zesde generatie, zonder enige instructie, aan het nesten bouwen! Het waren geen kraaie- of arendsnesten. Het waren *dezelfde* soort

nesten, die weervogels vanaf de schepping hadden gebouwd. Zij hadden geen hersens of verstand om een ander soort nest uit te denken en te bouwen.

Natuurlijk kunnen honden, paarden, olifanten en andere dieren bepaalde kunstjes aangeleerd worden. Maar ze doen geen kennis op, kunnen geen waarheid van dwaling onderscheiden, nemen geen beslissingen en leggen zich geen discipline op, als een gevolg van een *verstandelijke* gedachten-gang. *Zij kunnen geen moreel en geestelijk karakter ontwikkelen.*

Maar *mensenkinderen* hebben het niet zo gemakkelijk. Kinderen moeten leren of geleerd worden. Kinderen moeten leren lopen, praten, eten en drinken.

Onze kinderen krijgen deze vaardigheden niet instinctmatig en direct onder de knie zoals de dieren. Bij hen duurt het langer en het gaat ook met meer moeite gepaard. Daarentegen kunnen zij *doorgaan* met leren en later nog lezen, schrijven en rekenen leren.

Ja, als we opgroeien kunnen we zelfs nog verder gaan en goede muziek, literatuur en kunst leren waarderen. Verder kunnen we leren om te denken en te overleggen, nieuwe ideeën te ontwikkelen en te beramen, te ontwerpen en te construeren.

We kunnen uitvinden, onderzoeken, telescopen ontwerpen om daarmee iets over de ruimte te leren kennen en om verafgelegen planeten, sterren en galaxiden te bestuderen. We vinden microscopen uit, waardoor we meer te weten komen over de oneindig kleine deeltjes van materie en micro-organismen.

We leren electriciteit en natuurkundige en scheikundige wetten toe te passen. We leren het wiel te gebruiken, leggen autowegen aan en bewegen ons zodoende sneller dan enig viervoetig dier. We hebben geleerd om verder, sneller en hoger te vliegen dan welke vogel ook. We hebben geleerd om de natuur zèlf aan ons ondergeschikt te maken. We hebben zelfs de kernenergie aan banden weten te leggen.

Maar voor alles wat wij ons hebben voorgenomen om te doen, moeten wij eerst *leren* — *studeren* — *opgeleid worden en voorbereid zijn*, willen wij ons doel bereiken.

Eén van de eerste dingen, die wij moeten leren is — *dat wij moeten leren!*

Als u eenmaal voldoende geleerd heeft om uw doel te bepalen, dan komt de tweede stap: u moet leren *hoe* u dit doel met succes kunt bereiken. Dat betekent, dat u de daarvoor noodzakelijke ontwikkeling, onderwijs en training nodig hebt, dat u zich verdere kennis en ervaring eigen moet maken om uw doel te kunnen bereiken.

De meeste mensen stellen zich helemaal geen bepaald doel voor ogen. Omdat zij geen speciaal doel hebben, veronachtzamen zij ook de gespecialiseerde opleiding die nodig is om hen in een bepaalde richting vooruit te helpen.

Alle mensen, waarvan ik u de levensgeschiedenis heb verteld, hadden een doel. Zij allen hadden hetzelfde voornemen, zich bezittingen te verwerven, belangrijk te worden en van het leven te genieten. Als middel om dit doel te bereiken, had ieder van hen zich voorgenomen een buitengewoon succes te worden, zij het als bankier, industrieel, politicus, toneelspeler, schrijver of wat dan ook. Zij hadden zich allemaal voor hun *speciaal* arbeidsterrein of beroep ZELF VERDER ONTWIKKELD. Zij hadden genoeg verstand om in te zien, dat een opleiding niet uit boekenwijsheid alléén bestaat. Zij zagen het grote belang in van persoonlijke ontwikkeling, het leiding geven, de ervaring en de kennis die verkregen wordt door samenwerking, besprekingen en waarnemingen.

Hun opleiding verzuimde hen de *echte waarden* bij te brengen. Zij kozen zich doelen die leidden naar valse waarden, die geen diepe bevrediging gaven.

Het hele onderwijssysteem van deze wereld veronachtzaamt het onderricht in de echte waarden. Zelfs hoogleraren van eruditie wijden zich maar al te vaak aan jarenlange studies van problemen van ondergeschikt en bijkomstig belang.

De fundamentele en uiterst belangrijke kennis — de cardinale waarden, de betekenis en het oogmerk van het leven, de WEG naar vrede, naar geluk, naar een leven van volmaakt welzijn — deze grondslagen worden nooit onderwezen.

Ik had het voorrecht de decadentie in het moderne onderwijssysteem te zien — dat er een ernstig hiaat in kennis be-

stond — en werd ertoe bewogen een college op te richten dat in die behoefte voorziet.

Het onderwijs moet er de nadruk op leggen dat alles om ons heen een kwestie van oorzaak en gevolg is — dat er voor elk resultaat, zij het goed of slecht, een oorzaak moet zijn. Goed onderwijs zal de *oorzaak* van het vele kwaad in deze wereld aanwijzen, of dat nu persoonlijke of collectieve problemen zijn, zodat ze vermeden kunnen worden. Aan de andere kant zal het de aandacht vestigen op dat wat *goede* resultaten ten gevolge heeft, zodat we ons daarnaar kunnen richten. Het onderwijs is er niet van af, alleen maar dat te verschaffen wat we nodig hebben om *te leven!* Het moet onderricht geven in het *doel* van het leven en hoe dat bereikt kan worden.

Een decadent onderwijssysteem heeft geleid tot de huidige onrust onder de studenten, die op hun beurt het hoger onderwijs in een staat van chaos hebben gestort!

Het is een van de vele tragedies van onze tijd!

Deze wereld hangt een onderwijssysteem aan dat een erfenis is van heidense denkers en filosofen, die blind waren voor de echte waarden en doelstellingen van het leven. De ware geschiedenis en achtergrond van het onderwijs is op zich een hele onthulling!

De fundamentele DERDE regel

Nu komt als volgende de zeer belangrijke regel van GOEDE GEZONDHEID. Wij bestaan uit vlees en bloed. Ons verstand en ons lichaam vormen het prachtigste fysieke mechanisme dat wij kennen. Maar de mens bestaat uit materie — uit 16 chemische elementen — en heeft een aards, organisch bestaan.

Alleen wanneer hij lucht inademt, kan hij leven — ja, de lucht is zijn *levensadem*. Als de twee balgen, die wij longen noemen, zouden ophouden met het inzuigen en uitblazen van de zuurstofhoudende lucht, dan zou de mens helemaal niet kunnen leven om enig doel te bereiken. U bent slechts één ademtucht van de dood verwijderd. Evenals de longen de lucht in- en uitpompen, pompt het hart bloed door een ingewikkeld

systeem van aderen en slagaderen. Deze functies moeten door voedsel en water in stand gehouden worden.

De mens IS *wat hij eet*. Enige van de beroemdste doktoren en chirurgen hebben verklaard, dat 90 tot 95% van alle ziekten en kwalen veroorzaakt worden door een foutief *dieet*.

De meeste mensen hebben totaal geen begrip van het feit, dat het *wel degelijk* verschil maakt wat we eten. Het merendeel der mensen — en daarmee ook de gewoonten van de samenleving — volgt de ongeschreven wet dat alles wat het gehemelte streelt ook eetbaar is.

Mensen zijn net groot geworden baby's. Kijk maar eens naar een baby van 9 maanden. Alles wat hij te pakken krijgt verdwijnt in z'n mond!

Ik herinner me nog heel goed hoe mijn jongste broer als baby van 9 maanden eens in het kolenhok kroop. Wij vonden hem terug als één grote roetmop — druk bezig stukjes kool te eten!

U kunt misschien lachen om baby's die druk bezig zijn zilveren lepeltjes of stukjes kool op te eten, maar wat denkt u van Chinezen die jonge muizen aan hun staart in een saus dopen en ze daarna als een verrukkelijke lekkernij in hun mond laten glijden?

Lacht u daarom? Dan lachen de Chinezen op hun beurt u uit. Zij zullen u vertellen, dat muizen graan eten en ander schoon voedsel, terwijl u slijmerige, glibberige oesters en aas-etende garnalen in cocktailsauzen doopt en dat als een grote lekkernij beschouwt.

Dacht u misschien, dat volwassenen werkelijk meer *geleerd* hebben dan baby's van 9 maanden? Loop dan maar eens langs een delicatessenzaak, waar u kreeften en slakken in blik in de etalage ziet!

Hoe komt dat? Zoals ik u al zei, weten de mensen niets op de dag van hun geboorte. Wij moeten alles *leren*! De meesten van ons weten dit niet! Nogmaals, wat wij niet weten, *weten* wij niet en wij weten niet dat wij het niet weten! De meeste mensen schijnen van kinds af opgegroeid te zijn met het idee, dat zij alles in hun mond kunnen steken. De meesten zijn er mee opgegroeid om alles te eten wat lekker scheen te

smaken — en wat zij anderen zagen eten. Er is maar heel weinig onderricht geweest en bijna geen studie over WAT wij werkelijk behoren te eten.

De meeste „beschavings”-ziekten zijn degeneratiekwalen. Het zijn de straffen voor het eten van voedsel, dat in de levensmiddelenfabrieken van de mineralen ontdaan is en dat nu alleen nog maar een overmaat aan zetmeel, suiker (koolhydraten) en vetten bevat. Andere ziekten worden weer veroorzaakt door een soort ondervoeding — een gebrek aan bepaalde vitaminen en mineralen in ons voedsel. De mensen proberen dan dat vitaminegebrek weer op te heffen door het innemen van „vitaminepillen”!

Vanzelfsprekend zijn er andere gezondheidsregels, zoals voldoende slaap, lichamelijke oefening, voldoende frisse lucht, hygiëne, regelmatige ontlasting, een juiste geestelijke instelling en een geregeld leven.

Het is tegenwoordig in de VS mode geworden om elke dag drie km in looppas af te leggen. Zelfs mannen achter in de veertig zijn door die manie gegrepen en forceren hun hart door dagelijks die drie kilometer af te draven. „Meer lichaamsbeweging!” roepen die maniakken.

Waarom gaat de mens altijd tot uitersten over? Lichaamsbeweging is goed — het heeft enig nut — maar zoals veel dingen wordt het vaak zó ver doorgevoerd dat het op het laatst geen nut meer heeft. We vergeten maar al te spoedig de aanmaning om in alles wat we doen, matig te zijn.

Welke waarde heeft die extra inspanning van drie kilometer looppas per dag voor ons? Het is goed voor de bloedsomloop. Het stuwt ons bloed naar ons hoofd, onze handen en onze voeten. *Dat* is uitstekend. Een goede bloedsomloop is erg belangrijk. Maar we kunnen aan onze gezondheid ook *afbreuk* doen, door er *te* veel aandacht aan te besteden. Er schuilt net zoveel gevaar in overdaad als in veronachtzaming.

Wat ik zelf doe? Veel mensen vragen me hoe ik met mijn 77 jaar nog zoveel energie en vitaliteit aan de dag weet te leggen. Ik ben er zeker van, dat daar meer dan één reden voor is — maar ik volg geen modegrillen. Ik *loop* — dat is

verreweg de beste lichaamsbeweging voor iemand van mijn leeftijd. Verder wrijf ik mezelf na m'n dagelijkse douche flink af met een grote badhanddoek, zodat m'n vel tintelt. Ik probeer voldoende nachtrust te krijgen. Ik houd m'n stoelgang in de gaten (heel belangrijk). Ik let ook op wat ik eet. En bovenal — er is een stimulans, een drijfveer in m'n leven, omdat ik geleerd heb wat het *doel* van het leven is. Dat is een aansporing! Ik heb een opdracht te vervullen die belangrijker is dan m'n eigen leven. Er rest ons nog maar weinig tijd — en het moet en het zal voltooid worden! Naast dit alles ontvang ik steun van een grotere en hogere Macht. Ik denk dat dit veel verklaart.

Men heeft er over het algemeen gesproken nooit bij stil gestaan dat het onnatuurlijk is om ziek te zijn. Ziekten en kwalen komen doordat natuurlijke wetten gebroken worden, die met ons verstand en ons lichaam te maken hebben. Dit zijn de natuurlijke GEZONDHEIDSWETTEN. De meeste mensen hebben nooit geleerd dat er zulke wetten bestaan! Zij gaan er eenvoudig van uit, dat af en toe ziek te zijn of kwaaltjes te hebben een natuurlijk verschijnsel is in het leven. Niets is minder waar.

Ziekte moet niet als iets vanzelfsprekends aangenomen worden. Er zijn zelfs autoriteiten die zeggen dat wij geen kou *vatten*, maar dat wij ons verkoudheid en koorts door *eten* op de hals halen! Zij verklaren dat kou of koorts gewoon de onnatuurlijke en snelle afscheiding is van toxinen en vergiften, die zich in de klieren ophopen als een gevolg van een verkeerd dieet.

Hoe staat het nu met de belangrijke en grote mensen van deze wereld? Gewoonlijk weten zij niet alles wat men over gezondheidsregels kan weten — alles wat voor een goede gezondheid en een helder scherp verstand van belang is. Maar vergeleken met de meeste mensen weten zij heel wat. Zij hebben over het algemeen steeds een *betrekkelijke* goede gezondheid genoten!

De President van de Verenigde Staten heeft bv. altijd een dokter in het Witte Huis, die constant over de fysieke conditie van de President waakt.

Van een President wordt in de regel verwacht dat hij de nodige lichaamsbeweging neemt. President Eisenhower speelde regelmatig golf. President Kennedy zwom dagelijks. President Taft had een trainer die het gewicht van de corpulente president dagelijks controleerde.

Maar toch zijn er veel dingen over de oorzaken van ziekten, kwalen en gebreken, die zelfs deze belangrijke mensen niet weten.

Eén ding werkt voor zover ik weet in het algemeen wèl in het voordeel van zulke mensen. Mentale instelling heeft een aanzienlijke invloed op de fysieke conditie. De meeste succesvolle mensen — wat de wereld dan onder succes verstaat — hebben een constructieve en positieve denkwijze. Hun geestelijke instelling straalt vertrouwen uit. Zij kunnen het zich niet veroorloven om negatief te denken of om er een houding van vrees, bezorgdheid of ontmoediging op na te houden. Zij weerstaan de drang, zich door hun gemoedsstemming te laten leiden. En omdat zij zich bewust zijn van de verantwoordelijkheid die op hun schouders rust, hebben zij dikwijls een meer geregelde levenswijze en kennen minder uitspattingen dan de meeste mensen.

Zonder een goede gezondheid is men ernstig gehandicapt, zo niet volledig afgesneden van het bereiken van zijn doel. De vierde regel voor succes is grotendeels van een goede gezondheid afhankelijk.

De buitengewoon belangrijke vierde regel

Iemand kan zijn *doel* goed gekozen hebben. Met dat doel voor ogen, heeft hij een reusachtige eerezucht ontwikkeld om dat doel te bereiken. Hij is misschien al begonnen zich zelf te trainen om het gehoopte succes te verkrijgen. Hij kan zelfs een goede gezondheid genieten en tòch nog praktisch geen vorderingen maken om dichter bij z'n doel te geraken.

Succes betekent tenslotte iets *bereiken*. Men zegt wel eens dat een dode vis *met* de stroom kan meedrijven, maar dat alleen een levende vis er *tegenop* kan zwemmen. Wie niets uitvoert zal niets bereiken. Bereiken betekent *doen!*

En nu komt een buitengewoon belangrijke wet:

De vierde succesregel is **DRIJFKRACHT!**

Met halve maatregelen kan iemand wel iets dichterbij z'n doel komen, maar ze zullen nooit genoeg zijn om het volledig te bereiken.

U kunt altijd constateren dat een president-directeur van een groeiend en bloeiend bedrijf grote *stuwkracht* bezit. Hij port zich zelf en degenen die onder hem staan voortdurend aan, zodat er nergens stagnatie ontstaat.

Het is misschien een hele toer voor hem om 's ochtends wakker te worden en uit bed te komen maar hij weigert om aan die aandrang toe te geven!

Ik weet mij nog goed te herinneren wat een moeite ik daar vroeger mee had als een tweeëntwintigjarige „Ideeënman” bij een tijdschrift. Dat was tijdens een van mijn reizen. Ik had grote moeite om 's ochtends uit bed te komen — en te blijven! Ik was al zo ver gekomen om slaperig het telefoontje aan te nemen dat me moest wekken... om daarna prompt weer in bed te stappen en verder te slapen. Toen kocht ik een wekker. Maar ik kwam alleen overeind om hem af te zetten en me dan weer eens om te draaien. Ik was veel te slaperig om te weten wat ik eigenlijk deed. Ik was niet voldoende wakker om mijn wilskracht in te schakelen, me zelf te dwingen op te staan, onder de douche te gaan staan en klaarwakker te worden. Het was een uitgesproken slechte gewoonte geworden.

Ik moest die gewoonte breken. Ik moest mezelf aanporren. Ik had een wekker nodig die niet afgezet kon worden vóór dat ik voldoende ontwaakt was om te beseffen wat ik deed.

Op een avond riep ik een piccolo op mijn kamer. Het gebruikelijke footje was toen een dubbeltje. Vijftig cent had toen hetzelfde resultaat als een briefje van vijf dollar nu. Ik legde de vijftig cent op de toilettafel. „Zie je die halve dollar daar?” vroeg ik. „Ja meneerrr”, antwoordde hij terwijl zijn ogen begonnen te fonkelen van verwachting.

Nadat ik mij ervan vergewist had dat hij de volgende morgen om half zeven nog dienst zou hebben, zei ik: „Als jij morgenochtend om half zeven net zolang op die deur bonst totdat ik je binnen laat en dan in deze kamer blijft totdat

ik me heb aangekleed en ervoor zorgt dat ik niet weer in bed terugkruip, dan is die halve dollar voor jou!”

Ik ontdekte, dat die piccolo's voor een halve dollar zelfs bereid waren een robbertje met me te vechten om te verhinderen, dat ik weer in bed zou kruipen. Dit was mijn methode om dat even-doorslapen-in-de-ochtend af te leren en aan m'n dagtaak te beginnen!

Veel arbeiders komen niet verder omdat zij eenvoudig geen energie hebben. Ze zijn langzaam en doen het langzaam aan, klungelen wat, gaan eens zitten en proberen zich zo min mogelijk moe te maken. Met andere woorden, zij hebben een baas nodig die ze aanspoort, anders zouden ze waarschijnlijk verhongeren. Deze mensen zouden nooit met succes boer kunnen worden want als een boer wil slagen moet hij vroeg opstaan, tot 's avonds laat werken en zich zelf steeds achter z'n broek zitten. Dat is één reden, waarom er zovelen voor andere mensen moeten werken. Zij kunnen niet aan zich zelf worden overgelaten — ze moeten worden aangespoord door iemand met meer energie en vastbeslotenheid dan zijzelf. Zonder *energie* en *vaart* hoeft niemand er op te rekenen ooit werkelijk een succes te worden.

Regel No. 5 — voor onvoorzienne omstandigheden

Men zou kunnen veronderstellen dat als iemand een doel heeft en daarbij de ambitie om dat doel te bereiken; als hij daarna ervoor wordt opgeleid en geschoold en ook ervaring opdoet; een goede gezondheid geniet en zich zelf voortdurend aanspoort, dat hij dan toch wel zou moeten slagen om dit doel te bereiken.

Hoe belangrijk deze vier regels ook mogen zijn, ze zijn nog niet voldoende.

Het leven is vol met gevaren, hindernissen, onverwachte problemen en tegenspoed. Alles kan geheel volgens plan verlopen, wanneer BOEM! — plotseling uit het niets een onverwachte complicatie opduikt die alles dreigt stil te zetten of te ontwrichten.

Om aan deze steeds voorkomende problemen het hoofd te kunnen bieden moet u toepassen:

Regel No. 5 voor onvoorziene omstandigheden —
VINDINGRIJKHEID!

Wanneer complicaties of hindernissen en onverwachte omstandigheden uw weg dreigen te versperren, dan moet u *vindingsrijk* zijn om het probleem op te lossen, de hindernis te nemen en uw weg te kunnen vervolgen.

In de dagen van de oude T-Ford in 1924, kwamen bandenpech en motorstoringen veelvuldig voor. Vele van deze problemen knapten we zelf op door aan de wegw kant banden te plakken en motorreparaties uit te voeren.

Op mijn eerste tochtje naar de Niagara-watervallen kreeg ik een aanschouwelijke les in uithoudingsvermogen en vindingsrijkheid. Ik weet de datum nog precies, 25 december. Ik bevond mij op het zogenaamde Goat Island dat midden in de rivier boven de waterval ligt. Een reusachtig stuk rots versperde daar de doorgang. Het leek een onneembare hindernis voor die snelstromende rivier, die zich naar de waterval en de daaronderliggende stroomversnelling spoedde, om zijn einddoel in Lake Ontario te bereiken.

Ik keek gespannen toe. Zou het snel voortschietende water hier stil blijven staan, omkeren, het opgeven? Dat had u gedacht! Het was fascinerend te zien hoe het water om het enorme rotsblok heen kolkte, er over heen spatte, ja er zich zelfs een gang *doorheen* verschaftte en naar zijn doel snelde, bruieste en bulderde!

Juist als zich plotseling een onvoorziene omstandigheid voordoet heeft u een heldere geest en sterke zenuwen nodig om snel te denken, de situatie te overzien en de juiste maatregelen te treffen.

U hebt VINDINGRIJKHEID en TEGENWOORDIGHEID VAN GEEST nodig!

U moet het hoofd koel houden, de werkelijkheid onbewogen onder ogen kunnen zien om dan de juiste beslissing te nemen.

Blijft u kalm en rustig als de nood aan de man is, of verliest u uw hoofd? Kunt u snel en toch helder en logisch blijven denken, of staat u daar als aan de grond genageld en doet u precies het tegenovergestelde van wat u moet doen?

Om in het leven te slagen dient u zich de gewoonte eigen te maken, onder hoogspanning *kalm te blijven*, maar tóch de juiste beslissing weten te nemen en daarnaar te *handelen!*

En nu zouden wij toch wel mogen aannemen, dat deze *vijf* regels werkelijk voldoende zijn om ons uiteindelijk succes te garanderen. Toch falen nog negen van de tien mensen hoewel ze alle vijf regels toepassen, zonder de uiterst belangrijke *zesde* regel.

De kritieke ZESDE regel

In het begin heb ik o.a. de levensgeschiedenis geschetst van een president-directeur van een belangrijke automobielfabriek. Hij had de eerste vijf van deze wetten toegepast, behalve dan dat hij ook een doel gekozen had dat hem in de verkeerde richting voerde. Maar in de plotselinge crisis van 1920, waarin hij zijn hele vermogen verloor, pleegde hij zelfmoord.

Deze man had het punt bereikt, waarop het zo te zien met hem afgelopen was! Zijn hele leven lang had hij met grote vindingrijkheid alle mogelijke situaties en problemen opgelost die zich op zijn weg hadden gesteld. Maar nu leek het of plotseling alles onder zijn voeten wegzonk. Alles waarvoor hij had gewerkt! Alles wat hij bereikt had! Alles waar hij zijn hart aan had verpand! *NIETS* was er over gebleven. Hij had volledig afgedaan. Zo zag het er tenminste voor hem uit. Misschien leed zijn huwelijk in die tijd ook wel schipbreuk — ik was niet met zijn privé-leven op de hoogte.

Hij gaf het op! Hij pleegde zelfmoord!

Zo dicht bij succes en toch zo ver er van af!

Eén of twee maal in hun leven bereiken negen van de tien mensen het punt, waarop ze denken dat alles, maar dan ook *alles*, verloren is! Zo ziet het er tenminste voor ze uit. Ze geven het op. Zij geven zich gewonnen en dat terwijl met een béétje meer standvastigheid, met iets meer vertrouwen, doorzettingsvermogen en vasthoudendheid de schijnbaar zekere mislukking in een roemrijk succes had kunnen worden veranderd.

Regel No. 6 luidt dus: **DOORZETTINGSVERMOGEN — VASTHOUDENDHEID!**

Ik weet er van mee te praten. Ik heb dat punt meer dan

eens in mijn leven bereikt. Ook bij mij zonk alles onder me weg in die plotselinge crisis van 1920.

Ik was toen nog geen dertig, maar had al een jaarlijks inkomen van wat tegenwoordig minstens \$35 000 zou zijn. Maar ongeveer 90% daarvan kwam van vijf of zes grote maatschappijen in het Midden-Westen van de Verenigde Staten. De meeste van deze grote bedrijven gingen failliet en gingen over in handen van een curator.

Later, in 1926, werd het reclamebureau, dat ik aan de Westkust van de VS had opgericht, volkomen weggevaagd omdat een firma aan de Oostkust een bepaald besluit nam. Een miljoenen-project werd door de grote krach van 1929 en de daarop volgende depressie volkomen weggeslagen. Maar ik gaf mezelf, noch mijn leven gewonnen. Dat was de tijd toen mijn levensdoel werd veranderd!

Zelfs de eerste twee jaren van het AMBASSADOR COLLEGE leken naar een zekere ondergang te leiden. Bijna iedereen dacht dat wij het niet zouden redden — dat het met ons gedaan was. *WAAROM*, zo vroeg men zich af, zag ik dat óók niet in en hield ik er niet mee op? In die tijd moest ik voortdurend aanhoren hoe de mensen om me heen spraken van „Wanneer dit College de geest geeft . . .”

Maar het ging niet ter ziele! In 1949 waren wij over onze eerste grote financiële hindernis heen. Later namen we de tweede. En we kunnen nu gerust zeggen, dat het College inderdaad een *wonderbaarlijk SUCCES* is! En een *tweede* en een *derde* AMBASSADOR COLLEGE campus bestaat nu in Engeland en in Texas. Onze activiteiten omspannen nu de gehele wereld!

Toch hebben we nog steeds regel No. 7 nodig!

Het gaat er nu toch wel echt op lijken, dat als iemand deze zes regels voor succes opvolgt, men er dan ook is!

Maar de mannen die ik beschreven heb, volgden deze principes ook. Zij bereikten hun doel. Ze werden rijk. Ze genoten het aanzien van de wereld. Ze konden van de voorbijgaande genoegens van het leven genieten.

Maar *toch* waren hun levens leeg. Ze waren nooit tevreden

— ze waren *ontevreden*; ze vonden nooit blijvend en duurzaam geluk. Zij namen hun bezittingen niet mee in het graf en hun roem stierf met hen!

Wat hen ontbrak — wat *IEDEREEN* ontbreekt die geen ECHT succes verkregen heeft, was de toepassing van succesregel No. 7 — de *BELANGRIJKSTE* van allemaal!

Dat is het hoofdbestanddeel, dat *alles* zou hebben veranderd!

De ZEVENDE regel

Ik heb deze zeer belangrijke ZEVENDE regel als laatste in de rij gezet — maar de laatste is niet de minste! Ik heb dit daarom gedaan, omdat 1) de zevende regel de *allerlaatste* wet is, die de mensen willen erkennen of toepassen; en 2) omdat het een eerste vereiste voor *echt* succes is, wil ik het als laatste noemen, zodat het een onuitwisbare indruk op de lezer zal maken.

Is het u wel eens opgevallen, dat de mensen in geval van ziekte altijd het eerst naar de dokter gaan? Zij vertrouwen op menselijke kennis en bekwaamheden, op geneesmiddelen en het mes van de chirurg. Als ten lange leste de dokter zijn hoofd schudt en zegt, dat hij niets meer kan doen, dat het nu in handen van een „Hogere Macht” is, dán wenden de mensen zich eindelijk in wanhoop tot God.

Zou het mogelijk kunnen zijn dat de *levende God* een factor zou kunnen zijn in het bepalen van iemands succes of falen in dit leven? Maar heel weinig mensen geloven dat.

De mensen bekommeren zich hun leven lang niet om goddelijke hulp en leiding — totdat zij in een situatie raken waarin zij zich plotseling reddeloos verloren voelen, als dobberden zij zonder water of voedsel op een vlot midden in de oceaan. Ja, dán beginnen ze al gauw te geloven dat er werkelijk een God is!

Dan schreeuwen ze eindelijk uit naar HEM, die zij hun leven lang verloochend, genegeerd en verworpen hebben.

Is het niet logischer en verstandiger om, als er een meedogend en liefhebbend God bestaat die altijd klaar staat om

ons vaak op het laatste moment uit de brand te helpen, diens hulp en leiding van het begin af aan te zoeken?

Sommige mensen die rijk geworden waren en een luxe leventje hadden geleid om daarna alles opeens te verliezen, hebben zich tenslotte in hun armoede en ellende naar God gekeerd. Anderen pleegden zelfmoord. Het merendeel der mensen zal zich *dan pas* naar God keren, wanneer zij zich volkomen hulpeloos voelen en zien, dat ze Hem absoluut NODIG HEBBEN! En zelfs dan doen ze het gewoonlijk uit zelfzucht.

Toch moeten wij ons realiseren, dat als wij de aangename dingen van het leven willen genieten — zekerheid, geluk, welvaart, veiligheid en afwezigheid van zorg en angst — dan zullen wij ons hiervoor tot GOD moeten wenden, de Bron van alle goeds! En aangezien alles toch van Hem afkomstig is, waarom keren we ons niet in de éérste plaats tot Hem?

Maar in onze tijd met haar nadruk op de moderne wetenschap is het beslist ouderwets geworden in God te geloven. In het tegenwoordige onderwijssysteem van deze verdwaasde wereld is maar weinig of helemaal geen plaats voor de kennis van onze Schepper.

De *ALLERBELANGRIJKSTE* van de zeven regels toont ons, dat wij *met God in verbinding moeten staan en voortdurend zijn leiding en hulp nodig hebben!*

Iemand, die deze allerbelangrijkste zevende regel het laatste stelt, heeft daarmee tevens zijn leven tot mislukking gedoemd.

Waarom is de laatste regel de belangrijkste?

Laten we nog eens stilstaan bij de eerste regel. Het ging daar niet om, om *zomaar* een doel te bepalen — het hield in, het *juiste* doel tot ons levensdoel te maken.

Iedereen die er „gekomen” is in deze wereld, had een doel. Maar wat was dat voor een doel? Het was door en door materialistisch! Ze zochten geluk in bezittingen, fysieke activiteiten en genoegens. Zij wilden door de mensen „gezien” worden. Maar de mensen vergeten gauw en zij zijn niet blijvend.

Van materiële bezittingen gaat al gauw de nieuwigheid af; het verouderd of het raakt in onbruik.

De mannen waarvan het heette dat ze succes hadden in de wereld, streefden voornamelijk twee doeleinden na: *ijdelheid* — een verlangen naar status; en *geld* met de dingen die je daarmee kunt kopen. Maar geluk is niet tastbaar, en het vindt z'n oorsprong niet in het geld. IJdelheid is een najagen van wind, zoals Salomo al opmerkte.

De mannen die ik beschreven heb verdienden allemaal goed. Hun rekening bij de bank mocht gezien worden, maar hun leven was leeg. Hoe hoog hun inkomen ook steeg, ze waren nooit tevreden en wilden altijd méér. Hun successen in het zakenleven gaven hen natuurlijk wel een gevoel van bevrediging, maar dat blééf niet, dat gevoel ging weer *voorbij!*

Dit levenslange gejaag — dit „streven naar wind” — heeft een spoor van angst, zorgen, verdriet, vrees, teleurstelling, ontevredenheid gewetenswroeging en frustaties achtergelaten en de *DOOD* is het einde van alles.

Natuurlijk waren er wel ogenblikken van blijdschap, tijden van opwinding en periodes van vreugde. Er zullen heus wel spannende en vreugdevolle evenementen geweest zijn. Maar er volgde altijd een „kater” op, of periodes van depressie. Hun knagende geestelijke honger, die *innerlijke leegheid* die gevuld en bevredigd wilde worden, bleef bestaan. Dit dreef hen er weer toe, bevrediging en verstrooiing te zoeken in de duizend en één genoegens en bekoringen die deze wereld aan te bieden heeft.

Maar dat stilde hun honger niet. Het vulde de innerlijke leegte niet.

Deze mensen realiseerden zich vermoedelijk niet dat hun honger van een *geestelijke* aard was, die niet met materieel voedsel gestild kan worden.

Zij die in dit leven succes hadden, pasten zes van de zeven succesregels toe. Maar ze veronachtzaamden God en daardoor het onmisbare ingrediënt voor werkelijk succes in hun leven.

Het lijkt alsof niemand tegenwoordig weet *HOE* en *WAAROM* we gemaakt werden. Wat zijn wij mensen eigenlijk?

Waarom moeten we in volslagen onwetendheid van deze belangrijke factoren door het leven gaan?

Twee vitale grondbeginselen worden over het hoofd gezien:

1) Hoewel de mens uit stof werd geschapen, in het leven gehouden moet worden door eten en drinken, werd hij ook zo gemaakt dat hij *geestelijk* voedsel nodig had — het indrinken van het „levende water” van Gods Heilige Geest. De man of de vrouw die probeert zonder dit geestelijk voedsel door het leven te gaan kan niet werkelijk en blijvend gelukkig zijn. *Niets of niemand anders* is in staat ons bevrediging te schenken.

2) De Eeuwige Schepper, die ons naar zijn eigen gelijkenis creëerde, is schepper van *alles* wat bestaat. Alles wat de mens nodig heeft voor een langdurig bestaan dat overvloedig van geluk en voorspoed, moet van Hem komen. Hij voorziet ons van alles. Hij is de Bron van alle goeds. Waarom laat men de wáre Bron links liggen en probeert men dáár te putten waar niets te halen is? Als ik helder, puur drinkwater uit een put wil halen, dan ga ik naar een put waar ik weet dat zulk water aanwezig is en niet naar een die leeg is. God zegt van ons: „Mijn volk heeft twee boze daden bedreven: Mij, de bron van levend water, hebben zij verlaten, om zich zelf bakken uit te houwen, gebroken bakken, die geen water houden” (Jer. 2:13).

En Hij nodigt uit: „O, alle dorstigen, komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet; ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk. Waarom weegt gij geld af voor wat geen brood is en uw vermogen voor wat niet verzadigen kan?” (Jes. 55:1-2).

Nogmaals, kijk nog eens naar de *eerste* regel voor succes. Met andere woorden betekent het, *succes te definiëren!* En waar bestaat werkelijk succes uit? Wanneer u eenmaal de ware *betekenis* van succes kent, dan heeft u tevens het enige *juiste* doel gevonden.

Het juiste *doel* bepaalt de koers van uw levensloop. Succes bevindt zich aan het einde van die reis. Succes is uw bestem-

ming — en werkelijk succes houdt *ook* in dat de reis er naar toe prettig en aangenaam zal verlopen.

Heeft het leven ZIN?

Heeft het leven werkelijk een *doel*?

Indien een Schepper ons op deze wereld heeft gezet, zou Hij dat zonder enige *REDEN* gedaan hebben? En die Schepper heeft ieder stuk gereedschap, elk hulpmiddel en werktuig aan ons ter beschikking gesteld, zodat wij dit Doel dat Hij ons gesteld heeft, zouden kunnen bereiken!

Maar als een mens van God afgesneden is dan heeft hij zelfs geen enkel vermoeden van dat Doel meer, want kennis van dat Doel kan niet door de vijf zintuigen worden opgedaan — *alleen* maar door goddelijke openbaring. Maar deze wereld heeft enige openbaring afgewezen. Mensen van hun Schepper afgesneden zijn geestelijk *blind* en onwetend en gaan tastend, als in het duister, door het leven. Zodoende blijven ze onbekend met de juiste gereedschappen en hulpmiddelen die hen in hun leven zouden kunnen helpen.

Onze Maker heeft evenwel een *handleiding* met het produkt wat Hij op aarde zette meegegeven. Het geeft antwoord op alle vragen! Het openbaart het ware *doel* van ons leven — het werkelijk *potentieel* van de mens!

Deze uiteindelijke, potentiële bestemming van de mens is het *enige* wáre doel. Daar leeft u voor! Het is de reden waarom u geboren bent!

Iedereen die zich voor een ander doel ingespannen heeft — die gevóchten heeft om een ánder dan het ware doel te bereiken — heeft voor niets geleefd!

En hoevelen hebben, sinds mensen voor het eerst op aarde werden geplaatst, van dit doel afgeweten — die éne juiste levensbestemming? Beslist heel weinig!

Het tijdstip waarop we GODDELIJKE LEIDING, VOORLICHTING EN HULP het meest nodig hebben, is *aan het BEGIN* van het leven, wanneer we als jonge mensen ons doel bepalen.

Zonder goddelijke leiding zal altijd het verkeerde doel gekozen worden.

Dat is de reden waarom arme mensen die maar weinig ontwikkeling hebben genoten en met weinig aardse goederen zijn gezegend, het gelukkigst *lijken* te zijn. In werkelijkheid waren ze helemaal niet gelukkig. Ze waren alleen maar *minder ontevreden!* Ze waren nog niet zo ver de *verkeerde richting* opgegaan, als de anderen die in hun verwaandheid dachten het veel verder gebracht te hebben. Dat hadden ze ook: goed op streek in de VERKEERDE RICHTING!

Het leven heeft een REDEN. God heeft onwrikbare, definitieve wetten ingesteld, die ten doel hebben de mens geluk, zekerheid en alles wat *goed* voor hem is te verschaffen — wetten die gemaakt zijn om hem te leiden op een *Levensweg die beantwoordt aan de verwachtingen die God in ons gesteld heeft!*

Denk toch eens na! De auto werd door z'n menselijke makers ontworpen en gebouwd om sneller en geriefelijker passagiers te vervoeren dan dat met paard en wagen gedaan kon worden. Zou het nu niet het toppunt van dwaasheid zijn als zo'n auto, als hij denkvermogen bezat en eigen opinies er op nahield, zou zeggen: „Dat is toch onzin! Ik kan me helemaal niet voorstellen dat ik gemaakt werd om mensen te vervoeren. Ik geloof beslist dat ik voor een heel ander doel werd gemaakt. Ik vertik het om mensen te vervoeren. Ik wil veel liever een instrument zijn om de sterren aan de hemel te kunnen waarnemen.”

Maar het schijnt alleen de domme, dwaze mens te zijn — met een *potentieel* en *capaciteit* voor verstand en intelligentie groter dan enig ander wezen dat God geschapen heeft — die zegt: „Waarom hebt Gij mij zo gemaakt?”

Waarom, wat is de reden dat wij hier op aarde zijn?

Hiervan hebben de mensen alle begrip verloren. Voor mensen beneveld door het materialisme van deze wereld, zal alleen al het horen dat er zo'n doel bestaat, hen als buitengewoon vreemd, absurd en onmogelijk voorkomen. Dit levensdoel transcendeert alles wat de mens ooit in zijn verdwaasde en ver-

blinde wereld heeft uitgedacht, en wel op zo'n overweldigende wijze dat het op het eerste gehoor onmogelijk is te bevatten.

De mens werd hier op aarde gezet voor het grote DOEL, om omgevormd te worden en om tenslotte de afdruk van hetzelfde volmaakte *karakter* te ontvangen dat Christus heeft! Christus draagt nu de afdruk van Gods *KARAKTER*, van zijn *wezen* en tevens Gods stralende, glorieuze *heerlijkheid!*

Het betekent dat als wij sterfelijke mensen tot dit volmaakte geestelijke beeld omgevormd willen worden, dat wij *VERANDERD moeten worden!*

De Bijbel vergelijkt God met de Pottebakker — en ons met de klei. We *zijn* inderdaad letterlijke evenbeelden van God, uit de klei of het stof van deze aarde samengesteld (Gen. 2:7). Evenals we nu het beeld van dit „aardse” dragen, zo zullen wij, *nadat we veranderd zijn*, ook het geestelijke beeld van het hemelse — van God — dragen (I Cor. 15:47-49). Wij zijn dus klei-afbeeldingen, voorzien van een menselijk verstand, met de vrijheid onze eigen besluiten te nemen. Wij kunnen ons onderwerpen of wij kunnen rebelleren. Wij hebben een vrije wil gekregen om onze beslissingen te nemen.

Vrij om te kiezen

Begrijp dit goed! U hebt een vrije wil. God zal nooit zijn godsdienst aan u opdringen. Hij zal u *nooit* dwingen zijn weg te kiezen of te volgen. Hij staat u niet alleen toe de verkeerde weg te kiezen — Hij *dwingt* u om uw *eigen* beslissing te nemen. Als Hij dat niet zou doen, zou Hij zijn eigen Plan dwarsbomen!

De eeuwige God laat ons uit twee dingen kiezen. Aan de ene kant bevindt zich *zijn* Weg, die leidt tot alle goede dingen van het leven nú, en *werkelijk succes* voor altijd in het eeuwige leven! De andere weg is die van egoïsme, hebzucht, wedijver en ijdelheid — de weg die de mensheid heeft gekozen in haar opstand tegen God en zijn Wet — de weg die leidt naar ellende, lijden, pijn en uitloopt op de *dood*. *God dwingt* u te *kieszen!*

Aan de andere kant *dringt Hij er sterk op aan* dat u de weg die naar het wáre succes leidt zult kiezen! (zie Deut. 30:19).

U hebt HULP nodig

Dat uiteindelijke échte succes is iets wat u niet uit uzelf kunt bereiken. Wat u nodig hebt is de *leiding*, de *kracht* en de *Geest* van God.

U moet de beslissing nemen. U moet uzelf het juiste doel stellen. U moet vastbesloten zijn. U moet al uw krachten inspannen. U moet uzelf overwinnen, uzelf ontwikkelen en in geestelijk opzicht blijven groeien en standvastig zijn. God stelt echter het allerbelangrijkste element ter beschikking — zijn Macht, zijn Liefde, zijn Geloof, zijn Leiding — zijn *LEVEN!*

De 7de regel verandert alles

Kijk nu eens hoe het hele leven ANDERS wordt als deze ZEVENDE regel wordt toegepast.

In de eerste plaats zal het uw allesomvattende *hoofddoel* veranderen. Natuurlijk zult u nog wel andere, ondergeschikte, doelen hebben, zoals bv. uw beroep voor uw levensonderhoud en dat u moet helpen uw hoofddoel te bereiken. Deze ondergeschikte doelen moeten natuurlijk in overeenstemming zijn met, en bijdragen tot, uw hoofddoel.

Uw hoofddoel zal dan geestelijk zijn en niet meer fysiek. Uw weg is de *levensweg* van de Tien Geboden. U zult daadwerkelijk bij ieder *Woord van God* leven, dat wil zeggen bij elk woord van de Bijbel!

Bekijk nu nog eens de tweede regel voor Succes.

Uw *OPLEIDING* en algehele voorbereiding zal er *heel ANDERS* uitzien. U zult er naar streven om de *echte waarden* van het leven te leren kennen — zowel van *dit* leven als van het eeuwige leven! Dit betekent dat de *Bijbel* uw belangrijkste leerboek zal worden. Dat Boek zal u inzicht geven in Christus' denkwijze en u de noodzakelijke geestelijke instelling geven, die u voor uw opleiding en de uitoefening van uw beroep nodig hebt.

Ten derde zult u de kennis opdoen die God over zijn voorschriften voor een *goede GEZONDHEID* heeft bekendgemaakt.

Neem nu eens de VIERDE REGEL. Als u door Gods Woord aangespoord wordt zult u ook *drijfkracht* en energie

hebben. God gebiedt u om alles wat u doet *met al uw macht te doen*. Zet uzelf volledig in, want wat waard is gedaan te worden, is waard *goed* gedaan te worden! In de Bijbel verschijnen de woorden *vlijtig*, *ijverig* en *vaardig* (in de betekenis van „ijverig”), de afleidingen niet meegerekend, meer dan 70 maal! Op vele plaatsen wordt ons voorgehouden dat wij Gods leiding en hulp ijverig moeten zoeken en dat wij zijn geboden ijverig moeten houden.

Wat zegt God van uw beroep? „Ziet gij een man die ijverig is in zijn werk, hij mag zich koningen ten dienst stellen en behoeft geen onaanzienlijken te dienen... De luiaard koestert begeerten, doch krijgt niets, maar het verlangen der nijveren wordt rijkelijk vervuld” (Spr. 22:29 en 13:4, *Leidse Vert.*)

De Bijbel ziet luiheid en traagheid beslist niet door de vingers. Hij geeft ons de raad, op de mieren te letten en wijs te worden. De Bijbel gebiedt vlijt en ijver!

Hoe problemen op te lossen

En nu terug naar *Regel nummer VIJF*. Onverschillig hoe intelligent, bij de pinken of vindingrijk u bent, *U HEBT GODS WIJSHEID EN HULP NODIG* om de problemen en hinderenissen die zich steeds blijven voordoen op uw levensweg, op te lossen en te overwinnen. Dit geldt voor zowel het zaken- als het privé-leven of welk ander aspect van het leven dan ook. Hij die *met God in verbinding staat* en die deze onverwachte moeilijkheden — deze problemen — in de stilte en afzondering van zijn eigen slaapvertrek in *gebed* voor Gods genadetroon brengt, en zijn raad en advies zoekt, *die zal goddelijke leiding ontvangen!* Op voorwaarde echter dat u ootmoedig, gehoorzaam, ijverig en trouw bent.

GOD is de bron van van alle *wijsheid*.

Mag ik u een persoonlijk voorbeeld geven? God heeft zijn Werk gezegend en heeft het laten uitgroeien tot het punt waarop het nu een wereldomspannend arbeidsterrein heeft met kantoren over de gehele wereld. God heeft mij in de positie van de menselijke directeur en leider van deze zich steeds uitbreidende onderneming gesteld, waarin honderden mensen werken. We stuiten *voortdurend* op allerlei problemen. Ik moet

vraagstukken die zich voordoen oplossen, plannen maken en beslissingen nemen die de levens van ontelbare mensen zullen beïnvloeden. Het gaat dan vaak om honderdduizenden, ja zelfs miljoenen dollars. Het is een grote verantwoordelijkheid.

Altijd al — ik kan het mij nog herinneren van toen ik vijf jaar oud was — wilde ik van alles het naadje van de kous weten. Maar tweeënveertig jaar geleden ontdekte ik dat het bij mij aan de *wijsheid* ontbrak, die ik juist zo hard nodig had. Omdat ik mijn leven had toegewijd om letterlijk elk woord van God — de Bijbel — te volgen, gehoorzaamde ik dit bevel van God:

„Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet dan bidde hij God daarom — en het zal hem gegeven worden” (Jac. 1:5). Hij heeft mij die wijsheid gegeven. Natuurlijk heeft Hij ook toegestaan dat ik fouten maakte — maar nooit kardinale fouten die zijn grote Werk in gevaar zouden hebben kunnen brengen.

Elk afzonderlijk probleem moet met het nodige inzicht en beleid benaderd worden. Jaren geleden al leerde ik de noodzaak in te zien, *alle* feiten te verzamelen die op een zaak betrekking hebben vóórdát ik een beslissing nam. Maar er komt méér bij kijken. Gods Woord zegt dat men met veel raadgevers veilig vaart. Iedere keer als ik een belangrijke beslissing moet nemen, win ik altijd advies in van de bekwaamste raadgevers.

Als u nooit deze goddelijke hulp hebt ervaren dan kunt u zich eenvoudig niet voorstellen *wat* dat betekent! *Honderden* malen heeft het ons reeds voor kostbare blunders gespaard. Wij blijven verschoond van de zorgen en het gepieker waar het merendeel van de zakenlieden onder gebukt gaat. Wij gaan door op onze weg in *geloof* en *vertrouwen*. *Wat een zegen!* Wat een bemoediging en een vreugde!

Het is de moeite waard!

Mensen die hun leven *zonder de levende Christus* willen leiden, missen het meest *waardevolle* en *praktische* bezit dat zij zich voor kunnen stellen. Of om het in de woorden van onze tijd uit te drukken, „*het loont de moeite!*” Natuurlijk

moeten wij ons eigen aandeel leveren. We moeten onze *hersens* gebruiken en onze talenten en alles wat ons ter beschikking staat benutten. Maar wij hebben daarbij de zekerheid van de goddelijke *leiding*. Dikwijls laat God *omstandigheden* al onze problemen oplossen. Hij speelt ons de troefkaarten toe! **HET IS WERKELIJK DE MOEITE WAARD!**

Laten we nu tenslotte nog eens naar de zesde regel kijken. *Volharding — Vasthoudendheid — Uithoudingsvermogen — Geen krimp geven.*

Gods Woord staat er vol van. Jezus' gelijkenis van de zaaier die uitging om te zaaien laat ons zien dat er vier categorieën van mensen zijn. Allen kregen Gods Boodschap te horen. Allen kregen dezelfde kansen. Drie groepen *gaven* het echter *op*. Eén daarvan maakte niet eens een begin. De andere twee begonnen met grote vreugde en veel fanfare, maar lieten zich al gauw door vroegere vrienden, de zorgen van dit leven en door de pleziertjes van deze wereld verstikken en ontmoedigen. De andere groep die er maar van afzag, had eenvoudig niet de mentale ruggegraat om op welk gebied dan ook staande te blijven. Dat waren de mensen die van nature al gauw het bijltje er bij neerlegden. En zelfs onder de volhouders waren er schakeringen. Sommigen waren vindingrijker, ijveriger, beter voorbereid, zorgden beter voor hun gezondheid en ontwikkelden zich dientengevolge *verder* in geestelijke kennis en bekwaamheid dan anderen. Hun beloning zal dan ook groter zijn!

Jezus Christus wondt er zeker geen doekjes om toen hij zei: „Wie volhardt tot het *einde*, die zal *behouden* worden.”

Ja, deze zeven regels zijn de Weg — niet alleen naar aards succes — zij zijn de wetten die een rijk en bevredigend leven dat overvloedig van zegeningen garanderen — en uiteindelijk ons *behoud, eeuwig leven en glorie* in het Koninkrijk van God.

Deze Weg leert u het *juiste doel* te kiezen. Hij toont u hoe te *studeren* en u te bekwamen. Hij laat u zien dat u uw kennis moet vergroten, de juiste en goede opleiding moet ontvangen ter voorbereiding. Deze Weg toont u dat u op uw gezondheid moet letten en dat u naar God moet gaan voor

genezing. Hij houdt ons volharding en toewijding als vereiste eigenschappen voor en spoort ons aan ijverig te zijn en met doorzettingsvermogen en vastbeslotenheid op ons doel af te blijven gaan. Ook leert deze Weg dat wij vindingrijk moeten zijn en dat wij voor dit alles goddelijke hulp kunnen krijgen — en bovenal om *vol te houden tot het einde toe!*

Wat een gelukkig leven heeft God mogelijk gemaakt! Wat een zegen — wat een vreugde! Hoeveel zekerheid geeft een leven van onvoorwaardelijke overgave aan God en toegepast geloof en vertrouwen in Hem!

Ik weet waarover ik praat! Meer dan veertig jaar lang heb ik zo van dit leven genoten! Het is een *actief, druk* leven — buitengewoon interessant, vol van spanning en geluk! En met steeds het grote *doel* voor ogen — het eeuwige leven in het *Koninkrijk van God!*

Echte, *levende* godsdienst is iets praktisch. U *kunt* deze zeven regels toepassen. God biedt u zijn hulp aan. Succes is ook voor u weggelegd. De beslissing is nu aan u!

De Bijbel is een Boek voor ***NU***

GELOOF het of niet, maar de Bijbel werd voor vandaag geschreven, voor dit tijdperk — voor deze generatie! Geen enkel boek vandaag is zo up-to-date als de Bijbel.

Op de bladzijden van dit Boek dat zo weinig mensen begrijpen, staan de oorzaken van alle problemen van de wereld opgetekend — de maatschappelijke problemen, de economische problemen en zelfs de dreiging van nucleaire vernietiging die boven de mensheid hangt.

De Bijbel laat zien waar de wereldgebeurtenissen heen leiden en waar zij tenslotte op uit zullen lopen.

Maar ironisch genoeg wordt dit Boek der boeken het **MINST BEGREPEN!**

Hoe komt dat?

Eenvoudig omdat wanneer de meeste mensen de Bijbel proberen te lezen, zij hem niet kunnen begrijpen. Dientengevolge nemen zij aan dat de Bijbel uit de tijd is en geen betrekking heeft op onze moderne tijd.

Maar u **kúnt** de Bijbel begrijpen!

Meer dan vijftien jaar lang heeft Ambassador College duizenden mensen in de Bijbel wegwijs gemaakt door middel

Ambassador College

SCHRIFTELIJKE CURSUS

En internationale cursus voor bijbels begrip

Wat is de betekenis van het ruimtetijdperk?

LES 1

van de SCHRIFTELIJKE CURSUS. Deze unieke cursus voor bijbels begrip heeft meer dan 200 000 cursisten, verspreid over vrijwel alle landen ter wereld, meer kennis en een beter begrip van de Bijbel bijgebracht.

De cursus is ontworpen om u door een systematische, diepgaande studie van de Bijbel te leiden, waarbij uw Bijbel het enige leerboek is.

Twaalf onderwerpen van essentieel belang worden grondig behandeld en uiteengezet in een serie van maandelijkse lessen van elk 16 pagina's.

Er zijn geen taken aan verbonden en u hoeft geen proefwerk in te sturen. U kunt zelf thuis nagaan hoe u met de cursus vordert. Bovendien zijn er voor u geen enkele kosten aan verbonden.

Deze cursus is absoluut gratis! Schrijf naar het volgende adres om als cursist ingeschreven te worden:

Ambassador College.

Postbus 444,

3430 AK Nieuwegein (Nederland)

REGIONALE KANTOREN

Nederland en België: Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland

Vereinigde Staten: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Canada (Frans): B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q. H3C 1C5

Mexico: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, 06500 México D.F.

Zuid-Amerika: Institución Ambassador, Apartado Aéreo 11430, Bogotá 1, D.E., Colombia

Caribisch gebied: G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Engeland, Europa en Midden-Oosten (Engels): P.O. Box 111, Borehamwood, Herts. WD6 1LU, Engeland

Frankrijk, Zwitserland en België (Frans): Le Monde à Venir, Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève 7, Zwitserland

Duitsland: Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, West-Duitsland

Denemarken: Box 211, DK-8100 Aarhus C

Noorwegen: Box 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Zweden: Box 5380, S-102 46 Stockholm

Australië: G.P.O. Box 345, Sydney, NSW 2001

Nieuw-Zeeland en Polynesië: P.O. Box 2709, Auckland 1, Nieuw-Zeeland

Filippijnen: P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila

Israël: P.O. Box 19111, Jeruzalem

Zuid-Afrika: P.O. Box 1060, Johannesburg 2000

Zimbabwe: P.O. Box U.A.30, Union Ave, Harare

Nigeria: PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka International Airport, Accra

Kenia: P.O. Box 47135, Nairobi

Mauritius en Seychellen: P.O. Box 888, Port Louis, Mauritius

DIT BOEKJE WORDT IN HET ALGEMEEN BELANG GRATIS UITGEGEVEN DOOR DE WORLDWIDE CHURCH OF GOD.

Het wordt mogelijk gemaakt door de vrijwillig gegeven tienden en bijdragen van de gemeenteleden en anderen die zich geroepen voelen het werk van de Kerk te steunen. Bijdragen worden dankbaar aanvaard. Ieder die op vrijwillige basis wil meehelpen in dit wereldwijde Werk van God, is van harte welkom als medewerker aan dit belangrijke streven: het Evangelie aan alle volken te verkondigen.